

**КОМІТЕТ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ
ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
(шосте скликання)**

*Ця публікація здійснена за підтримки, наданої
Відділом демократії і врядування Місії USAID в Україні, Молдові та Білорусі
відповідно до умов гранту №121-A-00-03-00008-00.*

*Думки і твердження, висловлені в публікації, відображають
особисту позицію авторів і можуть не співпадати з позицією USAID.*

“ПРОГРАМА СПРИЯННЯ ПАРЛАМЕНТУ ІІ.

Програма розвитку законотворчої політики”

**КОМІТЕТ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ
ЗАКОНОДАВЧОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПРАВООХОРОННОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ
(шосте скликання)**

Київ 2010

10	ПЕРЕДМОВА
12	НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УКРАЇНИ – ЧЛЕНИ КОМІТЕТУ VI-ГО СКЛИКАННЯ
48	ЗАКОНОДАВСТВО, ЩО РЕГЛАМЕНТУЄ ПОРЯДОК СТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ КОМІТЕТУ
50	Постанова Верховної Ради України „Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради України шостого скликання та обрання голови, першого заступника, заступників голови, секретаря та членів Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації” (витяг)
52	Додаток до Постанови Верховної Ради України від 04 грудня 2007 року № 4-VI „Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України шостого скликання” (витяг)
53	Структура Комітету
54	Предмети відання підкомітетів Комітету
56	ДІЯЛЬНІСТЬ КОМІТЕТУ
58	Засідання Комітету
64	Слухання в Комітеті
92	„Круглі столи”
98	Міжнародна співпраця
112	Попередній досвід
114	Співпраця з міжнародними організаціями
115	Співпраця з „третім сектором”
118	Секретаріат Комітету
122	ІСТОРІЯ КОМІТЕТУ
124	Історична довідка про Комітет третє скликання (період 2000 – 2002 рр.)
128	Історична довідка про Комітет четверте скликання (період 2002 – 2006 рр.)
139	Історична довідка про Комітет п’яте скликання (період 2006 – 2007 рр.)

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА

Комітети Верховної Ради України є основними організаційними структурними одиницями парламенту. Вони відіграють ключову роль у представленні інтересів громадян у конкретних, віднесених до компетенції кожного окремо взятого Комітету, сферах, а також у професійній розробці, фаховому аналізі, прийнятті законів та здійсненні нагляду за роботою виконавчої гілки влади. Для виконання вищезазначених завдань комітети наділені законодавчою, організаційною і контрольною функціями.

Ви тримаєте в руках видання, що описує структуру і сферу діяльності Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності і покликане сприяти більшій прозорості діяльності цього Комітету, відкритості процесу прийняття державних рішень, підвищення його ефективності в ході реалізації започаткованих реформ.

З цього видання Ви отримаєте вичерпну інформацію про Комітет, починаючи з історії його створення в III-му скликанні Верховної Ради України і до сьогодні, про народних депутатів – членів Комітету, запропоновані ними та розглянуті Комітетом законодавчі ініціативи, історію прийняття окремих чинних нині Законів України.

Глави, присвячені Комітету VI-го скликання, містять інформацію про його склад, структуру, предмети відання, передбачені законом сфери діяльності, знайомлять з біографіями народних депутатів України – членів Комітету.

На сторінках збірки надається інформація щодо „круглих столів”, комітетських слухань, які систематично проводяться Комітетом із залученням найширшого кола науковців, фахівців, практиків, представників громадськості з метою заслуховування думок та пошуку найоптимальніших шляхів законодавчого врегулювання наболілих суспільних проблем.

В окремих розділах розглянуто міжнародне співробітництво Комітету, співпраця з неурядовими організаціями, як міжнародними так і національними, представниками засобів масової інформації.

Переконаний, що це видання стане ще одним кроком на шляху залучення найширших кіл громадськості до ефективної співпраці та посилення впливу суспільства на демократичні процеси.

*Віктор Швець, Голова Комітету Верховної Ради України
з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності*

**НАРОДНІ ДЕПУТАТИ
УКРАЇНИ –
ЧЛЕНИ КОМІТЕТУ
VI-ГО СКЛИКАННЯ**

Швець
Віктор Дмитрович
Голова Комітету

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
„Блок Юлії Тимошенко”
Порядковий номер у списку 26
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007 р.*

*Член депутатської
фракції
„Блок Юлії Тимошенко”
(політичних партій
„Всеукраїнське об’єднання
„Батьківщина”,
Українська соціал-
демократична партія,
партія „Реформи і
Порядок”)*

*Керівник групи з
міжпарламентських
зв’язків з Аргентинською
Республікою*

Народився 6 січня 1954 року в смт. Борова Фастівського району Київської області.

Освіта:

1980 р. – закінчив Київський державний університет ім.Т.Г.Шевченка і здобув кваліфікацію юриста.
Професор кафедри кримінально-правових дисциплін та профілактики злочинів Академії управління МВС України, кандидат юридичних наук.

Трудова діяльність:

з 1982 працював адвокатом, завідувачим юридичною консультацією, Головою колегії адвокатів (м. Київ).

До обрання народним депутатом України в 2006 році працював Начальником Головного управління нагляду за додержанням законів органами державної податкової служби та на транспорті Генеральної прокуратури України.

Державний радник юстиції 3-го класу.

Народний депутат України V-го та VI-го скликань.
2006-2007 рр. – Перший заступник Голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.
Член Національної Конституційної Ради.
Безпартійний.

Державні нагороди і відзнаки:

нагороджений Почесною Грамотою Верховної Ради України і вищими нагородами та відзнаками Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Держдепартаменту виконання покарань, Академії управління МВС України.

Родина: одружений.

Дружина – Швець Ірина Олександрівна, працює в Апараті Верховної Ради України.

Донька – Юлія, 1980 року народження, в травні 2007 року Верховною Радою України призначена Членом Центральної виборчої комісії.

**Член груп з
міжпарламентських
зв’язків з:**

- *Сполученими Штатами Америки,*
- *Російською Федерацією,*
- *Державою Кувейт,*
- *Об’єднаними Арабськими Еміратами,*
- *Федеративною Республікою Німеччина,*
- *Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії,*
- *Австрійською Республікою,*
- *Федеративною Республікою Бразилія,*
- *Японією,*
- *Республікою Польща*

Сівкович
Володимир Леонідович
*перший заступник
Голови Комітету*

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
Партія регіонів
Порядковий номер у списку 78
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції Партії регіонів у
Верховній Раді України*

*Голова Тимчасової
слідчої комісії Верховної
Ради України з питань
розслідування обставин
отруєння кандидата
на пост Президента
України Ющенка Віктора
Андрійовича та з'ясування
причин і виявлення
осіб, винних у зволіканні
з розслідуванням
кримінальної справи і
передачею матеріалів до
суду*

Народився 17 вересня 1960 року в селі Гостра Могила Ставищенського району Київської області.

Освіта:

1977 - 1982 рр. – навчався в Київському військово-інженерному училищі зв'язку, спеціальність – радіозв'язок, кваліфікація – радіоінженер.

2000 р. – закінчив Київський національний економічний університет, спеціальність: „Міжнародна економіка”, кваліфікація: „магістр з управління міжнародним бізнесом”.

У 2005 році закінчив Київський Університет Права НАН України, спеціальність – правознавство, кваліфікація – юрист.

Трудова діяльність:

1982 - 1983 рр. – військова служба на Кавказі.

1983 - 1992 рр. – працював в органах КДБ СРСР.

1992 - 1998 рр. – займався підприємницькою діяльністю (очолював ЗАТ „Авіакомпанія ВІТА”, АТ „М.Ф.С.”, очолював Адміністративну раду ЗАТ „Міжнародний Медіа Центр – СТБ”).

Липень - листопад 1998 р. – помічник Президента України.

2000 - листопад 2005 рр. – перебував в керівних органах партій „Вперед, Україно!”, „Трудова Україна”.

Народний депутат України IV-го, V-го та VI-го скликань. За час депутатських повноважень виконував обов'язки Голови підкомітету з питань економічної безпеки та діяльності оборонно-промислового комплексу Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки та оборони, заступника голови Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Верховної Ради України.

Політична і громадська діяльність:

Засновник і член правління Громадської організації „Українсько-Німецько-Польське товариство”, останнім проектом якого є будинок сімейного типу для безпритульних „Наші діти”.

Президент Федерації Дзюдо України.

Державні нагороди і відзнаки:

нагороджений орденом Дружби народів.

Член груп з

**міжпарламентських
зв'язків з:**

- *Сербією,*
- *Чорногорією,*
- *Республікою
Словенія.*

**Стретович
Володимир Миколайович**
**заступник
Голови Комітету**

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
Блок „НАША УКРАЇНА – НАРОДНА
САМООБОРОНА”
Порядковий номер у списку 25
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції Блоку „НАША
УКРАЇНА – НАРОДНА
САМООБОРОНА”:
Народний Союз
„Наша Україна”,
Політична партія
„Вперед, Україно!”,
Народний Рух України,
Українська Народна
Партія, Українська
республіканська
партія „Собор”,
Партія Християнсько-
Демократичний Союз,
Європейська партія
України, Громадянська
партія „ПОРА”, Партія
захисників Вітчизни*

Народився 19 травня 1958 року у с. Заброне Малинського р-ну Житомирської області.

Освіта:

1977 р. – закінчив з відзнакою Київський топографічний технікум.
1983 р. – закінчив з відзнакою юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Шевченка, а також аспірантуру Інституту держави і права Національної академії наук України (1983 - 1987 рр.).
Кандидат юридичних наук; Заслужений юрист України.

Трудову діяльність розпочав техніком-топографом на підприємстві № 5 міста Мінська ГУГК (1977 - 1978 рр.) – до вступу на денну форму навчання в університеті.

1987 - 1993 рр. – молодший науковий співробітник, вчений секретар, старший науковий співробітник Інституту держави і права НАН України.

У квітні 1994 року був обраний народним депутатом України, а у травні 1994 року – Головою Комітету з питань правової політики та судово-правової реформи Верховної Ради України;

1999 - 2002 рр. – професор кафедри цивільно-правових дисциплін Київського національного університету культури і мистецтв, з 2000 р. – доцент правничого факультету Національного університету „Києво-Могилянська академія”, де працює і зараз.

2002 - 2006 рр. – народний депутат України, Голова Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією.

2006 - 2007 рр. – народний депутат України, Голова Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

Політична і громадська діяльність:

Голова політичної партії „Християнсько-Демократичний Союз”.

Президент Фонду сприяння правовим і політичним реформам.

Голова Східноєвропейського розділу Всесвітньої організації „Парламентарі проти корупції” (Global Organization of Parliamentarians Against Corruption – GOPAC) – „Парламентарі нових незалежних держав проти корупції” (Newly Independent States Parliamentarians Against Corruption), член ради директорів GOPAC.

Державні нагороди та відзнаки:

Орден князя Ярослава Мудрого V-го ступеня, Почесна грамота Верховної Ради України.

Родина: одружений, має двох доньок.

*Секретар групи з
міжпарламентських
зв’язків з
Азербайджанською
Республікою*

*Член груп з
міжпарламентських
зв’язків з:*

- Австралією,
- Китайською
Народною Республікою,
- Федеративною
Республікою
Німеччина,
- Королівством
Нідерландів,
- Королівством Данія.

**Шенцев
Дмитро Олексійович**
**заступник
Голови Комітету**

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу*

Партія регіонів

Порядковий номер у списку 141

*Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції Партії регіонів у
Верховній Раді України
Член Тимчасової слідчої
комісії Верховної Ради
України з питань
з'ясування обставин
порушення посадовими
особами, керівництвом
Служби безпеки України
Конституції та законів
України при виконанні
ними своїх службових
обов'язків (щодо подій
навколо функціонування
Національної
акціонерної компанії
„Нафтогаз України”
та газотранспортної
системи України)*

Народився 28 листопада 1964 року у м. Харків.

Освіта:

у 1988 році закінчив Харківський політехнічний інститут за спеціальністю гідропневмоавтоматика та гідропривід, має кваліфікацію інженера-механіка.

Трудова діяльність:

з 1990 року по 1992 рік працював заступником директора Харківського дочірнього підприємства „Фортуна-сервіс” СП „Фортуна”, м. Харків;
1992 - 1994 рр. – директор ТОВ „Кадіс”, м. Харків;
1994 - 1999 рр. – помічник директора Концерну „АВЕК”, м. Харків;

1999 - 2001 рр. – комерційний директор ТОВ „НОВО”, м. Харків;
2001 - 2002 рр. – директор ТОВ „Фортуна ЛТД”, м. Харків;
2002 - 2003 рр. – перший заступник директора ТОВ „Корпорація АПК”, м. Харків;
2003 - 2006 рр. – віце-президент ТОВ „Компанія „Техінпром”, м. Харків.
Народний депутат України V-го та VI-го скликання.

Політична і громадська діяльність:

член Політради Партії регіонів.
Голова Харківської обласної організації Партії регіонів.

Державні нагороди і відзнаки:

нагороджений орденом Української Православної Церкви „Преподобного Нестора Літописця” II-го ступеню.

Родина: одружений, має трьох синів.

**Заступник
керівника групи з
міжпарламентських
зв'язків з Султанатом
Оман**

**Член груп з
міжпарламентських
зв'язків з:**

- Аргентинською Республікою,
- Сполученими Штатами Америки,
- Російською Федерацією,
- Італійською Республікою,
- Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії,
- Австрійською Республікою,
- Французькою Республікою,
- Республікою Польща

Бевз Валерій Ананійович Секретар Комітету

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
Комуністична партія України
Порядковий номер у списку 7
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції Комуністичної
партії України*

*Член Комуністичної
партії України*

Народився 27 січня 1953 року в селі Козинці Липовецького району Вінницької області.

Освіта:

Горьківська Вища школа МВС СРСР (1974-1978 р.р.),
Московська Академія МВС СРСР (1989-1991 р.р.).

Трудова діяльність:

1971-1973 рр. – служба в лавах Радянської Армії.
Після закінчення Горьківської Вищої школи МВС СРСР
призначений на посаду інспектора, старшого інспектора
відділу боротьби з розкраданням соціалістичної влас-
ності Вінницького міського відділу внутрішніх справ.
З 1984 року по 1985 рік проходив службу на посаді на-
чальника відділу боротьби з розкраданням соціалістич-
ної власності Замостянського районного відділу вну-
трішніх справ міста Вінниця.

З 1985 по 1989 роки працював на посадах першого за-
ступника начальника, начальника Староміського район-
ного відділу внутрішніх справ м. Вінниця.

В 1989 році направлений на навчання до Московської
академії МВС СРСР, яку закінчив з відзнакою у 1991
році. Після закінчення навчання в Академії обіймав по-
сади заступника начальника профілактичної служби, на-
чальника штабу, заступника начальника та першого за-
ступника начальника УМВС у Вінницькій області.

У 1996 році призначений на посаду начальника УМВС
у Чернівецькій області. В цьому ж році переведений на
посаду начальника УМВС у Чернігівській області, на
якій працював до кінця 1999 року. В грудні цього ж року
призначений на посаду начальника УМВС у Вінницькій
області.

З жовтня по грудень 2003 року працював на посаді рек-
тора Одеського юридичного інституту МВС України.

З лютого 2004 року по березень 2005 року працював на
посаді заступника голови Вінницької обласної держав-
ної адміністрації.

У 2002 та у 2006 роках обирався депутатом Вінницької
обласної ради, працював головою комісії з питань закон-
ності, правопорядку та прав людини.

До обрання народним депутатом України шостого скли-
кання працював на посаді заступника Міністра України
з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту на-
селення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Спеціальне звання – генерал-лейтенант міліції.

Державні нагороди і відзнаки:

відзнакою Президента України – орденом „За заслуги”
III-го ступеня та чисельними відомчими відзнаками.

Родина: одружений, має доньку.

*Член Української
частини Комітету
з парламентського
співробітництва
між Україною та
Європейським Союзом*

*Член групи з
міжпарламентських
зв'язків з Сирійською
Арабською Республікою*

**Грицак
Василь Миколайович**
член Комітету

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу*

Партія регіонів

Порядковий номер у списку 98

*Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції Партії регіонів у
Верховній Раді України*

*Голова підкомітету з
питань законодавчого
забезпечення і
парламентського
контролю за діяльністю
органів виконання
покарань та дізнання
в органах Державної
митної служби України*

Член Партії регіонів.

Народився 17 лютого 1961 року в с. Гориньград ІІ Рівненського району Рівненської області.

Освіта:

1986 р. – закінчив Український інститут інженерів водного господарства, м. Рівне;
1999 р. – закінчив Одеську державну юридичну академію, м. Одеса. Кандидат юридичних наук, доцент.

Трудова діяльність:

1986 - 1991 рр. – інженер, ведучий інженер, зав. групою інституту „Харківдипроводгосп", за сумісництвом керівник проектної групи при УМВС України в Харківській області;
1991 - 1992 рр. – головний інженер проекту інституту „Харківдипроводгосп", за сумісництвом – головний інженер проекту будівель та споруд для УМВС України в Харківській області;

1992 - 1993 рр. – помічник начальника УМВС України в Харківській області;

1993 - 1995 рр. – помічник начальника УМВС, начальник проектного відділу при УМВС України в Харківській області;

1995 - 1998 рр. – помічник ректора, начальник відділу капітального будівництва Університету внутрішніх справ, м. Харків;

1998 - 2001 рр. – проректор з питань економіки та матеріально-технічного забезпечення Національного університету внутрішніх справ України, м. Харків;

2001 - 2005 рр. – начальник Головного управління військового та матеріально-технічного забезпечення МВС України, начальник Департаменту ресурсного забезпечення МВС України, м. Київ.

Політична і громадська діяльність:

Президент громадської організації „Всеукраїнське об'єднання зброярів”, голова Міжнародної громадської організації „Спілка генералів органів внутрішніх справ України”.

Державні нагороди і відзнаки:

заслужений економіст України, лауреат Державної премії в галузі науки та техніки, нагороджений медаллю „Захиснику Вітчизни”, відомчими нагородами МВС України, грамотою ВР України, Почесною грамотою КМ України, відомчими нагородами МВС Російської федерації, Білорусії, Польщі, Угорщини, Молдови, Казахстану, Вірменії та інших країн, нагородами церков та фондів України.

За визначенням Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО), ОБСЄ, Інтерполу, Єврокомісії з питань виготовлення проїзних документів оголошений переможцем Міжнародного конгресу ID World 2008 у номінації „За значний вклад у розвиток електронних паспортів”.

Родина: одружений, має двох дітей.

*Керівник групи з
міжпарламентських
зв'язків з Республікою
Казахстан*

*Керівник групи з
міжпарламентських
зв'язків з Об'єднаними
Арабськими Еміратами*

*Заступник
керівника групи з
міжпарламентських
зв'язків з Сирійською
Арабською Республікою*

*Член груп з
міжпарламентських
зв'язків з:*

- *Державою Кувейт,*
- *Швейцарською*
- Конфедерацією,*
- *Федеративною*
- Республікою*
- Німеччина,*
- *Державою Ізраїль*

Малишев Володимир Степанович член Комітету

обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
Партія регіонів
Порядковий номер у списку 63
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.

Член депутатської
фракції Партії регіонів у
Верховній Раді України

Голова підкомітету з
питань законодавчого
забезпечення і
парламентського
контролю за діяльністю
органів внутрішніх справ
та інших правоохоронних
органів.

Генерал-лейтенант
міліції.

Народився 26 липня 1950 року у м. Донецьку.

Освіта:

1975 - 1980 рр. – навчався у Харківському юридичному інституті, спеціальність „правознавство”, кваліфікація „юрист”.

1989. - 1991 рр. – навчався в Академії МВС СРСР, спеціальність „організація управління у сфері правопорядку”, кваліфікація „юрист-організатор”.

Трудова діяльність:

1967 - 1969 рр. – контролер відділу технічного контролю Донецького металургійного заводу.

1969 - 1971 рр. – служба в лавах Радянської Армії.

1971 - 1975 рр. – старший контролер ВТК ДМЗ.

1975 - 1983 рр. – дільничний інспектор, слідчий, заступник начальника Куйбишевського РВВС м. Донецька.

1983 - 1988 рр. – начальник Калінінського, а потім Куйбишевського РВВС м. Донецька.

1988 - 1989 рр. – заступник начальника Управління внутрішніх справ Донецького міськвиконкому.

1991 - 1994 рр. – начальник Калінінського РВВС м. Донецька.

1994 - 1995 рр. – суддя Калінінського районного суду м. Донецька.

1995 - 1998 рр. – заступник начальника по слідству УМВС України в Донецькій області.

1998 - 2000 рр. – перший заступник начальника, начальник УБОЗ УМВС України в Донецькій області.

2000 - 2005 рр. – начальник УМВС України в Донецькій області.

Березень 2005 - травень 2006 рр. – директор департаменту з безпеки ЗАТ „Систем Кепітал Менеджмент”.

Політична і громадська діяльність:

2005 – почесний президент громадської організації „Донецька обласна асоціація пенсіонерів та ветеранів органів внутрішніх справ „Честь і Гідність”. допомагає сім’ям працівників ОВС, що загинули при виконанні службових обов’язків.

Член НСЖУ (з 2002). Почесний громадянин Олександрівського району Донецької області. (2005 р)

Державні нагороди і відзнаки:

орден „За Заслуги” III ступеню, Заслужений юрист України, Почесна грамота Кабінету Міністрів України та Почесна грамота Верховної Ради України.

Має численні нагороди та відзнаки Міністерства внутрішніх справ України та інших органів державної влади.

Родина: одружений, має двох доньок та двох онуків.

Опікується Слов’янським дошкільним дитячим будинком для розумово відсталих дітей „Топольок”.

На посаді начальника УМВС України в Донецькій області побудував біля Управління храм Іоанна Воїна (2001 р.). У 2008 р. побудував Свято-Володимирський Храм при Верховній Раді України. На даний час продовжує займатися відновленням та побудовою храмів.

Автор книг:

„Анатомія зла”,
„Кар’єра жертви”.

Співавтор книг:

„История Донецкой милиции”, „Биография мужества”, „Легенды Донецкого футбола”

Мойсик Володимир Романович член Комітету

обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
Блок „НАША УКРАЇНА – НАРОДНА
САМООБОРОНА”,
Партія захисників Вітчизни
Порядковий номер у списку 43
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.

Член депутатської
фракції Блоку „НАША
УКРАЇНА – НАРОДНА
САМООБОРОНА”:
Народний Союз
„Наша Україна”,
Політична партія
„Вперед, Україно!”,
Народний Рух України,
Українська Народна
Партія, Українська
республіканська
партія „Собор”,
Партія Християнсько-
Демократичний Союз,
Європейська партія
України, Громадянська
партія „ПОРА”, Партія
захисників Вітчизни

Народився 18 серпня 1957 р., в с. Стецева Снятинського району Івано-Франківської області.

Освіта:

1983 рр. – закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім.Т.Г.Шевченка за спеціальністю „правознавство”, отримав кваліфікацію „юрист”.
Кандидат юридичних наук, заслужений юрист України.

Трудову діяльність розпочав у 1974 році бетонником Коломийського будівельного управління.

1983 р. – обраний народним суддею Залізничного районного народного суду м. Києва, в якому пропрацював до 1990 року.

1990 - 1995 рр. – суддя, член Президії, заступник Голови Київського міського суду.

1995 - 31.03.2002 р. – суддя Верховного Суду України. Суддя вищого кваліфікаційного класу. 8.07.2005 р. обраний на посаду судді Верховного Суду України безстроково.

31.03.2002 р. – обраний народним депутатом України по одномандатному Коломийсько-Снятинському виборчому окрузі № 87 – „за” 59.12% голосів. Народний депутат України IV-го, V-го та VI-го скликань.

7.06.2002 - 31 березня 2006 рр. – Голова Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

18.07.2006 - 15.06.2007 р. – голова підкомітету з питань парламентського контролю та законодавчого забезпечення діяльності і реформування органів прокуратури.

29.04.2005 р. – заступник Голови, а з 25.06.2009 р. – Голова Комісії при Президентові України у питаннях помилування

Автор близько 30 наукових праць.

Член редакційної колегії Вісника Верховного Суду України та газети „Закон і бізнес”.

3 грудня 2009 р. – перший заступник голови політичної партії „За Україну!”.

Державні нагороди і відзнаки:

нагороджений Почесною Грамотою Верховної Ради України та орденом „За заслуги” III-го та II-го ступенів, нагороджений орденами Української Автокефальної Православної церкви та Української Православної церкви Київського патріархату.

Голова підкомітету з питань кримінального та кримінально-процесуального законодавства

Член Української частини міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України та Сейму Литовської Республіки

Член груп з міжпарламентських зв’язків з:

- Грецькою Республікою,
- Республікою Казахстан,
- Державою Кувейт,
- Об’єднаними Арабськими Еміратами,
- Чеською Республікою

Прокопчук Юрій Володимирович член Комітету

обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
„Блок Юлії Тимошенко”
Порядковий номер у списку 141
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.

Член депутатської фракції
„Блок Юлії Тимошенко”
(політичних партій
„Всеукраїнське об'єднання
„Батьківщина”,
Українська соціал-
демократична партія,
партія „Реформи і
Порядок”)

Голова підкомітету з
питань парламентського
контролю та
законодавчого забезпечення
реформування органів
прокуратури.

Народився 23 квітня 1964 року в місті Корець Рівнен-
ської області.

Освіта:

1985 році закінчив Челябінське вище військово авіа-
ційне училище штурманів з присвоєнням кваліфікації
„штурман-інженер” і був направлений для проходжен-
ня військової служби до Далекосхідного військового
округу (м. Комсомольськ-на-Амурі).

1996 р. – заочно закінчив факультет психології Ві-
нницького державного педагогічного інституту з при-
своєнням кваліфікації „практичний психолог”.

1998 р. – пройшов курс навчання при Технологічному
університеті Поділля (м. Хмельницький) за програмою
TACIS Європейського Союзу за спеціалізацією „Основи
створення та управління малими і середніми підприєм-
ствами”, отримав кваліфікацію „менеджер малого та се-
реднього бізнесу”. У 2000 - 2002 рр. навчався в Націо-
нальній академії оборони України.
Заочно навчається на юридичному факультеті Хмель-
ницького університету управління та права.

Військова служба:

у 1991 році, після закінчення курсів військово-
політичних працівників при Військово-повітряній ака-
демії ім. Ю.Гагаріна (м. Москва), призначений заступ-
ником командира авіаційної ескадрильї по роботі з
особовим складом.

2000 р. – призначений заступником командира 289-ї
бомбардувальної авіаційної дивізії – начальником від-
ділу виховної роботи, морально-психологічного забез-
печення бойової підготовки та військової дисципліни
(м. Луцьк). Виконував обов'язки заступника начальника
Луцького гарнізону.

Січень 2002 р. – у зв'язку з розформуванням авіаційного
з'єднання звільнився в запас. Військове звання – полков-
ник .

За час служби освоїв шість типів літаків, має класну
кваліфікацію „Військовий штурман 1-го класу”. Нагоро-
джений медалями.

Після звільнення вступив до лав ВО „Батьківщина”.

2002 р. – брав участь у виборах до Верховної Ради Укра-
їни як кандидат в народні депутати України від блоку
Юлії Тимошенко у виборчому округзі № 154.

3 серпня 2004 року брав участь у забезпеченні чесних
виборів Президента України в складі коаліції „Сила на-
роду” у Хмельницькій області.

3 жовтня 2005 року – голова Рівненської обласної орга-
нізації партії „ВО „Батьківщина”.

Член Лічильної комісії
Верховної Ради України
шостого скликання

Член Української частини
міжпарламентської
асамблеї Верховної
Ради України та Сейму
Литовської Республіки

Член груп з
міжпарламентських
зв'язків з:

- Республікою
Казахстан,
- Сполученими
Штатами Америки,
- Республікою
Хорватія,
- Федеративною
Республікою
Німеччина,
- Сполученим
Королівством Великої
Британії та Північної
Ірландії,
- Федеративною
Республікою Бразилія,
- Французькою
Республікою,
- Японією,
- Республікою Польща.

Савченко
Ігор Васильович
член Комітету

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
„Блок Юлії Тимошенко”
Порядковий номер у списку 137
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції „Блок Юлії
Тимошенко” (політичних
партій „Всеукраїнське
об’єднання
„Батьківщина”,
Українська соціал-
демократична партія,
партія „Реформи і
Порядок”)*

Народився 17 лютого 1966 р. в м. Сміла Черкаської області в сім’ї військовослужбовця.

1984 р. - 1986 рр. – проходив дійсну строкову службу у Збройних Силах СРСР у Львівському військовому окрузі.

Має дві вищі освіти:

1986 - 1992 рр. – Черкаський державний педагогічний інститут, спеціальність: „фізичне виховання”;
2002 - 2005 рр. – Черкаський технологічний університет, спеціальність: „Фінанси”, кваліфікація: „бакалавр з економіки та підприємництва”.

Трудова діяльність:

1993 - 1998 рр. – директор ПП „СІВ Автокомерс” у м. Сміла.

1998 - 2003 рр. – директор ТОВ „Меблі ЛІВС” (м. Сміла).

2003 - 2005 рр. – заступник керівника Державного управління справами Президента України. Отримав III ранг державного службовця.

2006 р. – директор ТОВ „Центр-інвестбуд”, генеральний директор КП „Інститут земельних відносин Київської області”.

Державні нагороди і відзнаки:

у 2003 р. за значний особистий внесок у соціально-економічний і культурний розвиток України отримав почесне звання „Заслужений працівник промисловості України”.

Родина: одружений, виховує чотирьох дітей.

*Голова підкомітету з
питань парламентського
контролю за
дотриманням прав
людини в діяльності
правоохоронних органів,
заяв і звернень громадян
та законодавчого
забезпечення і
парламентського
контролю за діяльністю
податкової міліції*

*Член групи з
міжпарламентських
зв’язків з Австрійською
Республікою*

*Член депутатської групи
Верховної Ради України
з міжпарламентських
зв’язків з Російською
Федерацією (підгрупа
з питань будівництва,
транспорту та зв’язку)*

*Член Керівного комітету
проекту Ради Європи зі
зміцнення та захисту
прав жінок і дітей*

Шемчук Віктор Вікторович член Комітету

обраний по багатомандатному загальнодержавному округу Блок „НАША УКРАЇНА – НАРОДНА САМООБОРОНА”
Порядковий номер у списку 33
Дата набуття депутатських повноважень: 23 листопада 2007р.

Член депутатської фракції Блоку "НАША УКРАЇНА – НАРОДНА САМООБОРОНА": Народний Союз "Наша Україна", Політична партія "Вперед, Україно!", Народний Рух України, Українська Народна Партія, Українська республіканська партія "Собор", Партія Християнсько-Демократичний Союз, Європейська партія України, Громадянська партія "ПОРА", Партія захисників Вітчизни

Народився 4 листопада 1970 року у м. Тернополі.

Освіта:

1987 - 1988 рр. – студент першого курсу Тернопільського державного педагогічного інституту ім. Я.Галана.

1988 - 1993 рр. – студент юридичного факультету Львівського державного університету ім. І. Франка.

Кандидат юридичних наук. Заслужений юрист Автономної Республіки Крим. Державний радник юстиції 2-го класу.

Трудова діяльність:

лютий 1993 - липень 1993 рр. – стажист на посаді помічника прокурора м. Тернополя;

липень 1993 - травень 1994 рр. – стажист на посаді слідчого прокуратури м. Тернополя;

травень 1994 - липень 1994 рр. – стажист на посаді помічника прокурора м. Тернополя;

серпень 1994 - листопад 1997 рр. – помічник прокурора м. Тернополя;

листопад 1997 - січень 1998 рр. – слідчий прокуратури м. Тернополя;

січень 1998 - січень 1999 рр. – старший слідчий прокуратури м. Тернополя;

січень 1999 - червень 1999 рр. – слідчий прокуратури Сімферопольського району Автономної Республіки Крим;

червень 1999 - березень 2000 рр. – заступник начальника відділу нагляду за виконанням закону спеціальними підрозділами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю прокуратури Автономної Республіки Крим;

березень 2000 - березень 2004 рр. – начальник відділу нагляду за додержанням законів спеціальними підрозділами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю управління нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство прокуратури Автономної Республіки Крим;

березень 2004 - лютий 2005 рр. – начальник відділу нагляду за додержанням законів спеціальними підрозділами та іншими установами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю управління нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство прокуратури Автономної Республіки Крим;

лютий 2005 - лютий 2007 рр. – заступник Генерального прокурора України – прокурор Автономної Республіки Крим;

Політична і громадська діяльність:

безпартійний. Президент Національної федерації водномоторного спорту України.

Президент Федерації кульової стрільби Автономної Республіки Крим.

Державні нагороди та відзнаки:

Удостоєний відзнаки АРК „За верность долгу” та „Подяки за сумлінну службу в органах прокуратури” II-го ступеню.

Родина: одружений, має доньку.

Голова підкомітету з питань вдосконалення законодавства про адміністративні правопорушення

Член Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин смерті народного депутата України IV-го скликання І.Плужникова та заволодіння невідомими особами його власністю, акціями телекомпанії "Інтер"

Член груп з міжпарламентських зв'язків з:

- Республікою Чилі,
- Австралією,
- Швейцарською Конфедерацією,
- Японією.

Чемпіон світу з перегонів на швидкісних катерах Powerboat P1 у класі SuperSport

Дарда
Олександр Панасович
член Комітету

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
Партія регіонів*

*Порядковий номер у списку 87
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції Партії регіонів у
Верховній Раді України*

Член Партії регіонів

Народився 5 жовтня 1954 року у м. Макіївка Донецької області.

Освіта:

1970 - 1974 рр. – Макіївський металургійний технікум, спеціальність: "залізничний транспорт", кваліфікація: "технік-механік".

Трудова діяльність:

1973 - 1974 рр. – слюсар Макіївського металургійного заводу.

1974 - 1976 рр. – служба в лавах Радянської Армії.

1978 - 1980 рр. – слюсар виробничого об'єднання „Азов-залізобетон”.

1980 - 1983 рр. – гірник, електрослюсар шахти „Бажанова” Макіївського виробничого об'єднання по видобутку вугілля „Макіїввугілля”.

1983 - 1984 рр. – робітник з виготовлення виробів із пластмаси Харцизького міськпобуткомбінату.

1984 - 1999 рр. – спеціаліст з ремонту взуття Макіївської фабрики з ремонту взуття.

1999 - 2003 рр. – експерт по східному регіону представництва фірми „Росток Груп Корт” (Угорщина).

2003 - 2006 рр. – голова Правління ТОВ „Трансфер”.

Родина: одружений, має сина.

**Член груп з
міжпарламентських
зв'язків з:**

- Російською
Федерацією,
- Естонською
Республікою,
- Японією,
- Королівством
Швеція,
- Китайською
Народною Республікою.

**Кожем'якін
Андрій Анатолійович**
член Комітету

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
"Блок Юлії Тимошенко"*

Порядковий номер у списку 23

*Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Перший заступник
Голови фракції "Блок
Юлії Тимошенко"
(політичних партій
"Всеукраїнське
об'єднання
"Батьківщина",
Українська соціал-
демократична партія,
партія "Реформи і
Порядок")*

Народився 13 листопада 1965 року у м. Одесі. Громадянин України з 1991 року.

Освіта.

У 1982 році вступив до Київського вищого військово-морського політичного училища, яке закінчив у 1986 році.

Військова служба:

1986 - 1998 рр. – проходив службу на офіцерських посадах на Чорноморському флоті.

З 1988 року – на оперативних і керівних посадах КДБ СРСР та Служби безпеки України. Працював на ділянках контррозвідки і боротьби з корупцією та організованою злочинністю.

Квітень - вересень 2005 р. – заступник Голови СБ України з оперативних питань – начальник Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю.

Вересень 2005 - травень 2006 рр. – радник Голови Служби безпеки України.

Травень 2006 - червень 2007 рр. – народний депутат України V-го скликання, Голова Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, член Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, член тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин і причин загибелі журналіста Г.Гонгадзе та з'ясування причин зволікання у розслідуванні кримінальної справи.

Політична і громадська діяльність:

2008 - 2010 рр. – радник Прем'єр-Міністра України на громадських засадах.

Член Всеукраїнського об'єднання „Батьківщина” з січня 2008 року.

Державні нагороди і відзнаки:

медалі „За бездоганну службу” III ст. (1998), „За мужність та відвагу” (2003), орден „Данила Галицького” (2004).

Родина: одружений, має доньку та сина

**Член груп з
міжпарламентських
зв'язків з:**

- *Сполученими Штатами Америки,*
- *Російською Федерацією,*
- *Об'єднаними Арабськими Еміратами,*
- *Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії,*
- *Литовською Республікою.*

**Піскун
Святослав Михайлович**
член Комітету

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
Партія регіонів*

*Порядковий номер у списку 31
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції Партії регіонів у
Верховній Раді України*

Народився 8 березня 1959 р. у м. Бердичів Житомирської області.

Освіта:

1979 - 1984 рр. – навчався у Львівському державному університеті ім.І.Франка, спеціальність: „Правознавство”, кваліфікація: „юрист”. Кандидат юридичних наук. Державний радник юстиції 1-го класу. Генерал-лейтенант податкової служби. Заслужений юрист України.

Трудова діяльність:

1976 - 1977 рр. – слюсар-ремонтник, з-д „Комсомолец” (м. Бердичів).
1977 - 1979 рр. – служив у лавах Радянської Армії.
1984 - 1988 – старший слідчий прокуратури м. Ірпеня.
Січень 1988 - березень 1990 рр. – інструктор оргвідділу міськкому КПУ у м.Ірпінь.

Березень 1990 - березень 1997 рр. працював в органах прокуратури Київської області.

Березень 1997 - липень 2002 рр. проходив службу в органах Державної податкової адміністрації України.

Липень 2002 - жовтень 2003 рр. – Генеральний прокурор України.

Лютий 2004 - грудень 2004 рр. – заступник Секретаря РНБО України.

Грудень 2004 - жовтень 2005 рр. – Генеральний прокурор України.

Травень 2006 - 2007 рр. – народний депутат України V-го скликання, заступник Голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

Квітень 2007 - травень 2007 рр. – Генеральний прокурор України.

Політична і громадська діяльність:

Заступник Голови Союзу юристів України. Віцепрезидент міжнародного фонду юристів України. Дійсний член Всесвітньої асоціації юристів.

Державні нагороди і відзнаки:

Нагороджений орденами „За заслуги” III-го ступеня, Дмитрія Солунського IV-го ст., „Різдва Христового” II-го ст.

Родина: одружений, має доньку та сина.

**Член груп з
міжпарламентських
зв'язків з:**

- *Сирійською
Арабською
Республікою,*
- *Сполученими
Штатами Америки,*
- *Австрійською
Республікою.*

**Плохой
Ігор Іванович
член Комітету**

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу*

Партія регіонів

Порядковий номер у списку 109

*Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції Партії регіонів у
Верховній Раді України*

Член Партії Регіонів

Народився 5 грудня 1968 року у Росії м. Новоросійськ (Росія).

Освіта вища:

з 1985 по 1999 рік навчався у військовому училищі залізничних військ та військових сполучень, спеціальність: „інженер”.

У 2001 р. закінчив Одеський Державний університет за спеціальністю: „правознавство”, кваліфікація: „юрист”.

Трудова діяльність:

1990 - 1994 рр. – інженер об'єднання "Одеспостачмашімпорт" м. Одеса.

1994 - 1996 рр. – начальник митного посту "Одеса-Пересип" Південного територіального митного управління м. Одеса.

1997 - 2000 рр. – заступник директора приватного підприємства „Санта”.

2000 - 2001 рр. – заступник голови райдержадміністрації м. Болград.

2002 - 2006 рр.– народний депутат України IV-го скликання, член Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

Родина: одружений, має двох синів.

*Член Постійної делегації
у Міжпарламентській
Асамблеї держав –
учасниць Співдружності
Незалежних Держав*

*Член груп з
міжпарламентських
зв'язків з:*

- *Південно-Африканською Республікою,*
- *Російською Федерацією,*
- *Австралією*

Рибаков Ігор Олександрович член Комітету

обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
„Блок Юлії Тимошенко”
Порядковий номер у списку 78
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.

Не входить до складу
будь-якої фракції.

Член груп з
міжпарламентських
зв'язків з:

- Фінляндською
Республікою,
- Румунією,
- Королівством Бельгія,
- Канадою,
- Республікою Молдова,
- Турецькою Республікою,
- Республікою Куба,
- Азербайджанською
Республікою
- Республікою Білорусь,
- Угорською Республікою,
- Аргентинською
Республікою,

Народився 14 серпня 1976 року в м. Веймар (Німеччина)
в сім'ї військовослужбовця.

Освіта:

Мелітопольський автодорожний коледж (1992),
Одеський автомобільно-дорожний технікум з відзнакою,
за спеціальністю „технік механік” (1995),
Одеський державний політехнічний університет за спе-
ціальністю „автомобілі та автомобільне господарство”
(2001),
Харківський національний університет внутрішніх
справ з відзнакою (2009), магістр права.

Трудова діяльність:

з 1997 року працював виконавчим директором ТОВ
„Озон” у м. Одеса, директором ТОВ „Ільметсервіс”
у м. Одеса,
з 2004 року – помічник - консультант народного депута-
та України,

Народний депутат України V-го та VI-го скликань, член
Комітету Верховної Ради України з питань законодавчо-
го забезпечення правоохоронної діяльності.

В парламенті V-го та VI-го скликань ініціював створен-
ня Міжфракційного депутатського об'єднання Верхо-
вної Ради України „Контрабанді – СТОП”, обраний його
головою.

Політична і громадська діяльність:

депутат Одеської обласної ради, почесний президент
благодійного фонду „Місія Милосердя”.

В 2008 році спільно з народним депутатом України Ма-
лишевим В.С. побудував Свято-Володимирський Храм
при Верховній Раді України, який відкрито з благо-
словіння Блаженнішого Митрополита Київського і всієї
України Володимира.

Державні нагороди і відзнаки:

за заслуги перед Святою Церквою нагороджений ор-
деном Української Православної Церкви святого рівно-
апостольного князя Володимира, орденом Православної
церкви „Різдво Христове”, орденським знаком „Слава на
вірність Вітчизні”.

- Сполученими
Штатами Америки,
- Російською
Федерацією,
- Словацькою
Республікою,
- Австралією,
- Швейцарською
Конфедерацією,
- Республікою
Словенія,
- Федеративною
Республікою
Німеччина,
- Італійською
Республікою,
- Сполученим
Королівством Великої
Британії та Північної
Ірландії,
- Австрійською
Республікою,
- Федеративною
Республікою Бразилія,
- Королівством
Нідерландів,
- Французькою
Республікою,
- Литовською
Республікою,
- Чеською
Республікою,
- Республікою Польща,
- Республікою
Болгарія,
- Королівством
Іспанія,
- Китайською
Народною Республікою.

**Харлім
Валерій Михайлович**
член Комітету

*обраний по багатомандатному
загальнодержавному округу
Партія регіонів
Порядковий номер у списку 107
Дата набуття депутатських
повноважень: 23 листопада 2007р.*

*Член депутатської
фракції Партії регіонів у
Верховній Раді України*

Народився 23 вересня 1972 року у м. Бровари Київської області.

Освіта:

1989 - 1994 рр. навчався у Київському державному університеті імені Тараса Шевченка, спеціальність: „прикладна математика”, кваліфікація: „спеціаліст з математики”.

Трудова діяльність:

1996 - 1997 рр. – працював на посаді директора ЗАТ „К.Продімпортторг”.

Член Президії Федерації професійних спілок України.

Політична і громадська діяльність:

2003 - 2004 рр. – член спостережної ради Венчурного закритого недиверсифікованого пайового інвестиційного фонду „Розвиток міста”;

2003 - 2005 рр. – член спостережної ради АКБ „Трансбанк”;

З 2005 року – член спостережної ради Венчурного закритого недиверсифікованого пайового інвестиційного фонду „Розвиток інформаційних мереж”.

Родина: одружений, має сина.

Член груп з

**міжпарламентських
зв'язків з:**

- *Сполученими Штатами Америки,*
- *Російською Федерацією,*
- *Італійською Республікою,*
- *Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії,*
- *Грецькою Республікою,*
- *Китайською Народною Республікою.*

**ЗАКОНОДАВСТВО,
ЩО РЕГЛАМЕНТУЄ
ПОРЯДОК СТВОРЕННЯ
ТА ДІЯЛЬНІСТЬ КОМІТЕТУ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ЗАКОНОДАВЧОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПРАВООХОРОННОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ
VI-ГО СКЛИКАННЯ**

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

**Про обрання голів, перших заступників,
заступників голів, секретарів, членів
комітетів Верховної Ради України шостого
скликання та обрання голови, першого заступника,
заступників голови, секретаря та членів Спеціальної
контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації**
(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2008, № 2-3, ст.19)

Відповідно до статті 89 Конституції України (254к/96-ВР), статті 6 Закону України „Про комітети Верховної Ради України” (116/95-ВР), статті 10 Закону України „Про приватизацію державного майна” (2163-12) та статей 76, 77 і 79 Регламенту Верховної Ради України (3547-15) Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Обрати головами, першими заступниками, заступниками голів, секретарями, членами комітетів Верховної Ради України шостого скликання таких народних депутатів України:

...
(ВИТЯГ)
...

9. Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності

Голова Комітету – ШВЕЦЬ Віктор Дмитрович, народний депутат України, фракція „Блок Юлії Тимошенко”;

перший заступник голови Комітету – СІВКОВИЧ Володимир Леонідович, народний депутат України, фракція Партії регіонів;

заступник голови Комітету – ШЕНЦЕВ Дмитро Олексійович, народний депутат України, фракція Партії регіонів;

заступник голови Комітету – СТРЕТОВИЧ Володимир Миколайович, народний депутат України, фракція Блоку „НАША УКРАЇНА – НАРОДНА САМООБОРОНА”;

секретар Комітету – БЕВЗ Валерій Ананійович, народний депутат України, фракція Комуністичної партії України;

члени Комітету:

ГРИЦАК Василь Миколайович – народний депутат України, фракція Партії регіонів;

ДАРДА Олександр Панасович – народний депутат України, фракція Партії регіонів;

КОЖЕМ’ЯКІН Андрій Анатолійович – народний депутат України, фракція „Блок Юлії Тимошенко”;

МАЛИШЕВ Володимир Степанович – народний депутат України, фракція Партії регіонів;

МОЙСИК Володимир Романович – народний депутат України, фракція Блоку „НАША УКРАЇНА – НАРОДНА САМООБОРОНА”;

ПІСКУН Святослав Михайлович – народний депутат України, фракція Партії регіонів;

ПЛОХОЙ Ігор Іванович – народний депутат України, фракція Партії регіонів;

ПРОКОПЧУК Юрій Володимирович – народний депутат України, фракція „Блок Юлії Тимошенко”;

РИБАКОВ Ігор Олександрович – народний депутат України, фракція „Блок Юлії Тимошенко”;

САВЧЕНКО Ігор Васильович – народний депутат України, фракція „Блок Юлії Тимошенко”;

ХАРЛІМ Валерій Михайлович – народний депутат України, фракція Партії регіонів;

ШЕМЧУК Віктор Вікторович – народний депутат України, фракція Блоку „НАША УКРАЇНА – НАРОДНА САМООБОРОНА”.

Додаток
до Постанови Верховної Ради України
від 04 грудня 2007 року № 4-VI

Про перелік, кількісний склад
і предмети відання комітетів
Верховної Ради України шостого скликання

1. Комітети Верховної Ради України здійснюють законопроектну роботу, готують, попередньо розглядають питання, віднесені до повноважень Верховної Ради України, та здійснюють контрольні функції у відповідних сферах відання з таких питань:

...
(ВИТЯГ)

9) Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності:

- кримінального законодавства;
- законодавства про адміністративні правопорушення;
- виконання кримінальних покарань та організації і діяльності органів та установ виконання покарань;
- організації та діяльності органів прокуратури, органів внутрішніх справ, податкової міліції, інших правоохоронних органів;
- оперативно-розшукової діяльності;
- досудового слідства (дізнання і слідства);
- профілактики злочинів та адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі;
- організації охорони громадського порядку та громадської безпеки, пожежної безпеки;
- охоронної і детективної діяльності;
- державного захисту учасників кримінального судочинства та державного захисту суддів, працівників правоохоронних органів;
- соціального захисту працівників правоохоронних органів та членів їх сімей.

Структура Комітету Верховної Ради України
з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності

Голова Комітету

Перший заступник
голови Комітету

Заступник
голови Комітету

Заступник
голови Комітету

Секретар Комітету

Підкомітет з питань
законодавчого
забезпечення і
парламентського
контролю за
діяльністю органів
внутрішніх
справ та інших
правоохоронних
органів

Підкомітет з питань
парламентського
контролю і
законодавчого
забезпечення
реформування
органів прокуратури

Підкомітет з питань
кримінального та
кримінально-
процесуального
законодавства

Підкомітет з питань
вдосконалення
законодавства про
адміністративні
правопорушення

Підкомітет з питань
законодавчого
забезпечення і
парламентського
контролю за
діяльністю органів
виконання покарань
та дізнання в органах
Державної митної
служби України

Підкомітет з питань
парламентського
контролю за
дотриманням прав
людини в діяльності
правоохоронних
органів, і
парламентського
контролю за
діяльністю
податкової міліції

Предмети відання підкомітетів Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності

1. Підкомітет з питань парламентського контролю за дотриманням прав людини в діяльності правоохоронних органів, заяв і звернень громадян та законодавчого забезпечення і парламентського контролю за діяльністю податкової міліції:

- парламентський контроль за дотриманням прав людини в діяльності правоохоронних органів;
- парламентський контроль за дотриманням прав працівників правоохоронних органів;
- питання організації роботи з листами і зверненнями громадян;
- законодавство з питань організації та діяльності податкової міліції.

2. Підкомітет з питань законодавчого забезпечення і парламентського контролю за діяльністю органів виконання покарань та дізнання в органах Державної митної служби України:

- законодавство з питань виконання кримінальних покарань та організації і діяльності органів та установ виконання покарань;
- кримінально-виконавче законодавство;
- законодавство з питань профілактики рецидивної злочинності і соціальної адаптації осіб, які відбули покарання в місцях позбавлення волі;
- законодавство з питань дізнання в органах Державної митної служби України.

3. Підкомітет з питань кримінального та кримінально-процесуального законодавства:

- кримінальне законодавство;
- кримінально-процесуальне законодавство (у частині діяльності прокурора, органів дізнання та досудового слідства).

4. Підкомітет з питань парламентського контролю та законодавчого забезпечення реформування органів прокуратури:

- парламентський контроль за діяльністю прокуратури; законодавство з питань організації та діяльності органів прокуратури;
- законодавство з питань реформування органів прокуратури; взаємодія з Кабінетом Міністрів України, Радою національної безпеки і оборони України, Секретаріатом Президента України, центральними органами виконавчої влади та правоохоронними органами щодо питань реформування органів прокуратури.

5. Підкомітет з питань вдосконалення законодавства про адміністративні правопорушення:

- законодавство про адміністративні правопорушення.

6. Підкомітет з питань законодавчого забезпечення і парламентського контролю за діяльністю органів внутрішніх справ та інших правоохоронних органів:

- законодавство з питань організації та діяльності органів внутрішніх справ;
- законодавство з питань оперативно-розшукової діяльності;
- законодавство з питань досудового слідства (дізнання і слідства);
- законодавство з питань організації охорони громадського порядку та громадської безпеки;
- законодавство з питань профілактики злочинів та адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі;
- законодавство з питань охоронної та детективної діяльності;
- законодавство з питань державного захисту учасників кримінального судочинства та державного захисту суддів, працівників правоохоронних органів та соціального захисту працівників правоохоронних органів і членів їхніх сімей.

ДІЯЛЬНІСТЬ КОМІТЕТУ

ЗАСІДАННЯ КОМІТЕТУ

Однією з головних форм роботи Комітету є засідання Комітету, які проводяться відкрито і гласно, крім випадків, коли за рішенням Комітету проводяться закриті засідання. За згодою головуючого на засіданні Комітету можливе здійснення звукозапису, кіно- і відеозйомок, трансляція засідання по радіо і телебаченню.

Попри належність народних депутатів України – членів Комітету до різних депутатських фракцій парламенту та можливі розбіжності в політичних переконаннях, прийняття рішень в Комітеті відбувається виключно на високопрофесійній і фаховій основі.

Основними критеріями при розгляді питань на засіданнях Комітету є об'єктивність членів Комітету, юридична коректність матеріалу та потенційні соціальні наслідки відповідних рішень.

При цьому Комітет постійно плідно співпрацює із експертним середовищем та структурами громадянського суспільства.

Кожен законопроект розглядається з урахуванням пропозицій, які запитуються Комітетом в органах державної влади, наукових установах, громадських організаціях. В Комітеті уважно розглядається кожне звернення громадянина або органу місцевого самоврядування, яке містить пропозиції із вдосконалення чинного законодавства.

Голосування на засіданні Комітету здійснюється членами Комітету особисто і відкрито. В установлених законом випадках можливе проведення таємного голосування шляхом подачі бюлетенів.

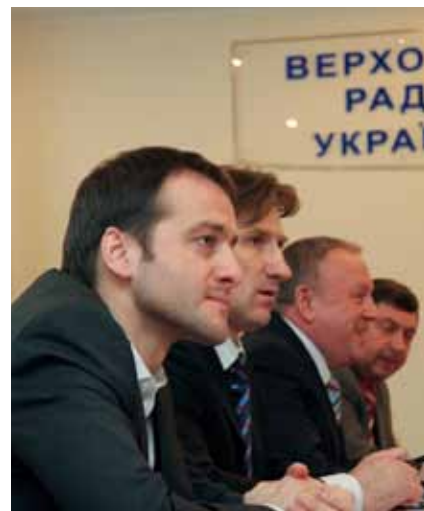
За результатами розгляду питань на засіданнях комітетів більшістю голосів присутніх, приймаються рішення, висновки і рекомендації.

Засідання комітету

Засідання комітету

СЛУХАННЯ В КОМІТЕТІ

Однією з форм роботи Комітету є комітетські слухання. Вони проводяться з метою обговорення проектів найбільш важливих законодавчих актів, з'ясування ефективності реалізації прийнятих законів та інших актів Верховної Ради України з питань, віднесених до предметів відання Комітету, отримання всебічної інформації щодо питань, які розглядаються Комітетом, їх детального вивчення та обговорення, а також залучення широких кіл громадськості до участі у визначенні політики держави, розбудови демократичного суспільства.

Відповідно до Закону України „Про комітети Верховної Ради України” № 116/95-ВР та стандартів міжна-

Круглий стіл на тему: „Про стан законодавчого забезпечення органів внутрішніх справ України”
10.09.2008 року

родної парламентської практики, Комітет проводить слухання різних видів: законодавчі, інформаційні, контрольні, кадрові.

Проведення комітетських слухань законодавчого характеру спрямовані на забезпечення ефективності виконання законодавчої функції Комітету як головного робочого органу парламенту, дозволяє з'ясувати думки щодо доцільності прийняття проекту закону чи змін до законодавства, актуальність пропозицій щодо правового регулювання суспільних відносин, а також провести обговорення можливих альтернативних ініціатив, напрацювати компромісні підходи та залучити громадськість до процесу вироблення та прийняття рішень у руслі державної політики.

Контрольні (а часто й інформаційні) комітетські слухання є ключовим механізмом забезпечення функції парламентського контролю, покладеної на Комітет. Вони дозволяють заслухати представників виконавчої влади та місцевого самоврядування з питань практики виконання ними законодавства, проаналізувати ефективність діяльності не тільки окремих посадових осіб, а й інституцій.

Здійснення парламентського контролю шляхом проведення комітетських слухань дозволяє зробити законотворчий процес максимально відкритим, прозорим та дієвим.

Для проведення слухань у Комітеті є спеціально обладнаний зал на 40 осіб, у якому також проводяться і засідання Комітету. Слухання зазвичай записуються аудіозасобами і потім записуються текстом на електронні носії з метою запобігання втраті цікавих думок, поглядів та ідей, які є надзвичайно цінними у законотворчій діяльності. Стенограми слухань із важливих питань, що належать до предметів відання Комітету, неодноразово публікувалися Комітетом у вигляді звітів про проведені комітетські слухання.

Як правило, на комітетські слухання запрошуються представники виконавчих органів влади та судової влади, а також представники організацій громадянського суспільства. Про проведення слухань та їх тематику сповіщається на веб-порталі Верховної Ради України (<http://portal.rada.gov.ua/>) в колонці «Анонси подій». Ось приклад сповіщення про «круглий стіл», що проводився Комітетом 17 березня 2010 року на головному сайті парламенту:

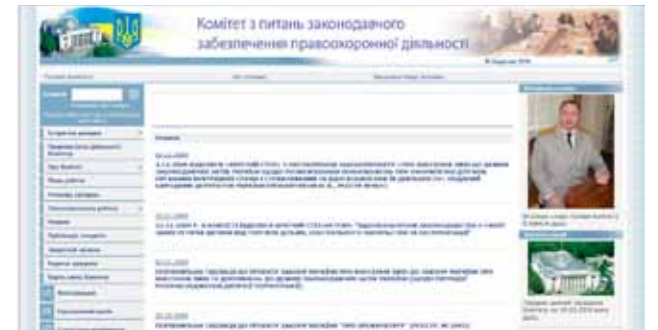

Як видно з цього прикладу, цей „круглий стіл” присвячено обговоренню проекту Закону, що вже зареєстрований у Верховній Раді суб'єктом права законодавчої ініціативи, а отже його змістове наповнення виконує одне із завдань комітетських слухань. Як правило, „круглі столи” та комітетські слухання за змістом та формою проведення є для Комітету практично рівноцінними у плані отримання важливої інформації законотворчого характеру.

Вони відрізняють окремими процедурними моментами, оскільки комітетські слухання є більш формалізованими і повинні дотримуватися певних вимог, встановлених законодавством України.

Інформація про проведення комітетських слухань є доступною за 10-15 днів до дати заходу для того, щоб зацікавлені представники громадськості, як організацій громадянського суспільства, так і навчальних та науково-дослідних установ, могли проявити ініціативу щодо участі та висловлення своєї думки на слуханнях.

Крім цього Комітет має власний веб-сайт, на якому також анонсується інформація про проведення заходів, як комітетських слухань, так і „круглих столів”, засідань, семінарів та презентацій. Цей ресурс є надзвичайно корисним для тих представників органів влади та громадянського суспільства, яких цікавлять питання, що належать до предметів відання нашого Комітету.

Адреса веб-сайту: <http://komzakonpr.rada.gov.ua/komzakonpr/control/uk/index>.

Комітетські слухання та інші заходи, які організовує і проводить Комітет, входять також до плану роботи, який розміщується на веб-сайті Комітету.

Про своє бажання виступити на комітетських слуханнях зацікавлені представники громадськості та наукової спільноти повинні заздалегідь повідомити одного з працівників секретаріату Комітету, контактні координати яких представлені на сайті Верховної Ради України. Як правило, для участі важлива не тільки загальна зацікавленість у тематиці, якої стосуватимуться слухання, а й те, яке змістовне наповнення участі пропонує потенційний учасник у заході, а саме: результати проведених досліджень і опитувань, факти про невиконання або неналежне виконання суміжного тематиці законодавства, пропозиції щодо законодавчого регулювання відповідної проблеми тощо.

Комітетські слухання можуть бути відкритими і закритими. Як правило, переважна більшість слухань є відкритою для участі представників громадськості та науково-дослідницької спільноти. Однак, є певне коло питань, щодо яких більш відповідною формою є проведення закритих комітетських слухань із обмеженим доступом для інших осіб. Такими, наприклад, можуть бути слухання кадрового характеру.

Слід зазначити, що різні форми комітетських слухань і процедура їх проведення ще тільки проходять етап становлення в парламентській практиці нашої країни. Для того, щоб ця форма роботи запрацювала належно і ефективно недостатньо одного лиш законодавчого регулювання. Необхідна достатня практика проведення слухань кваліфікованими працівниками секретаріату Комітету, відстеження впровадження чи застосування рекомендацій та пропозицій, проголошених на слуханнях, а також кваліфікованість та професійність власне учасників слухань – представників громадських організацій.

Крім того, комітетські слухання можуть проходити не тільки в приміщенні, закріпленому за Комітетом, але й поза межами Комітету – на запрошення зацікавлених організацій чи представників громад інших міст. Такі виїзні комітетські слухання зазвичай проходять у формі виїзних засідань, коли в них бере участь невелика кількість народних депутатів України – членів Комітету.

Відповідно до Резолюції 1244 (2001) Парламентської Асамблеї Ради Європи Україна взяла на себе зобов'язання змінити роль та функції прокуратури шляхом перетворення цього інституту в орган, який відповідає стандартам Ради Європи.

З перших днів створення Комітет опікується приведенням положень Закону України „Про прокуратуру” у відповідність до Конституції України, вирішенням питань конституційного статусу прокуратури України, прийняттям остаточного рішення про припинення виконання прокуратурою функцій попереднього слідства (п. 9 Перехідних положень Конституції України), визначенням правового статусу прокуратури відповідно до міжнародних норм і стандартів, визначення її місця у загальній системі поділу влади, уточнення її функцій, порядку призначення на посаду та звільнення з посади Генерального прокурора України, встановлення вимог до особи, яка може обіймати цю посаду.

Комітет періодично організовує „круглі столи”, на яких обговорюється визначення ролі і місця прокуратури в системі органів державної влади в Україні. Рішеннями Комітету створювались робочі групи з розробки відповідних змін і доповнень до чинного Закону України „Про прокуратуру”. Наприкінці IV-го скликання Комітет підготував до другого читання проект Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про прокуратуру” (реєстр. № 3757), остаточному розгляду і прийняттю якого завадила нестабільна політична ситуація.

З метою визначення правового статусу прокуратури, який би повною мірою відповідав визнанням міжнародним стандартам правової держави, враховував застереження та пропозиції експертів Ради Європи, і, водночас, не завдавав шкоди захисту прав людини, суспільних і державних інтересів в нашій країні в Комітеті у шостому скликанні створено Робочу групу, до складу якої увійшли народні депутати України, вчені, науковці, представники правоохоронних органів та громадських організацій.

21.03.2008 р. Комітет провів розширені комітетські слухання на тему: „**Про проект нового Закону України „Про прокуратуру”**”, за участі керівництва Генеральної прокуратури України, членів колегії Генеральної прокуратури України, прокурорів областей, міст Києва і Севастополя, керівників Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ, Міністерства юстиції України, Верховного Суду України, Державної податкової адміністрації України, Державної митної служби України, Державної прикордонної служби України та інших центральних органів державної влади, відомих науковців, провідних вчених, визначних фахівців-практиків, представників Спілки адвокатів України, Української асоціації прокурорів, громадських організацій міжнародного та національного рівня.

У ході слухань учасники одноголосно схвалили подання до Верховної Ради України розробленого Робочою групою проекту нового Закону України „Про прокуратуру” (реєстр. № 2491) та висловили сподівання на найшвидше його прийняття.

Круглий стіл на тему: „Про стан законодавчого забезпечення органів внутрішніх справ України” 10.09.2008 року

Комітетські слухання на тему:
„Про проект нового Закону України
„Про прокуратуру”” 21.03.2008 року

Комітетські слухання на тему:
„Про проект нового Закону України
„Про прокуратуру”” 21.03.2008 року

20.06.2008 р. Комітет спільно з Інститутом законодавства Верховної Ради України, Представництвом Дитячого Фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні та Українсько-Європейським дорадчим центром з питань законодавства 20.06.2008 року провів комітетські слухання з порядком денним: **„Шляхи вдосконалення вітчизняного законодавства у сфері правопорушень вчинених неповнолітніми в контексті гармонізації з міжнародними нормами і стандартами”.**

У комітетських слуханнях взяли участь народні депутати України, представники Секретаріату Президента України, Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України, міністерств та відомств, науково-навчальних закладів та установ, громадських та міжнародних організацій (Представництво Дитячого Фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні, Делегація Європейської комісії в Україні, Офіс Ради Європи в Україні, Українсько-Європейський дорадчий центр з питань законодавства, ОБСЄ та представники інших організацій).

Ці слухання стали послідовним продовженням роботи Комітетів попередніх скликань над удосконаленням законодавства в сфері захисту прав дітей, які перебувають в конфлікті з законом, результатом спільних зведених висновків фахівців та рекомендацій експертів, напрацьованих в ході проведення численних „круглих столів” і обговорень можливої взаємодії державних органів і служб у питаннях профілактики злочинності в молодіжному середовищі, процесу ресоціалізації дітей, які перебувають у конфлікті з законом.

Результатом слухань стало внесення до Верховної Ради України проектів Законів України „Про пробацію” (реєстр. № 3412) та „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо гуманізації кримінального законодавства та організаційно-правових передумов впровадження пробації)” (реєстр. № 3413).

Проекти враховують положення Концепції реформування кримінальної юстиції, Концепції реформування Державної кримінально-виконавчої служби, які передбачають створення умов для гуманізації кримінального законодавства та сфери виконання кримінальних покарань, реформування процедури досудового розслідування, забезпечення ефективності кримінального судочинства та розвиток інституту пробації.

Законопроекти ставлять за мету створення в Україні служби пробації за світовими та європейськими стандартами. Їх підготовлено з урахуванням міжнародного досвіду та стану справ у сфері кримінального судочинства, виконання покарань та соціальної роботи з особами, що вчинили злочини.

При підготовці проекту Закону враховано актуальну потребу створення системи надання соціальних послуг особам, які притягуються до кримінальної відповідальності, та засудженим, що у майбутньому дозволить зменшити кількість осіб, що відбувають покарання, пов’язані з позбавленням та обмеженням волі, та знизити негативні наслідки цих покарань.

Мета слухань полягала у віднайденні об’єктивно зумовлених, всебічно зважених і водночас швидких кроків для припинення і попередження незаконних атак на державну чи приватну власність, забезпеченні на системній, правовій і безкомпромісній основі остаточного викорінення цього ганебного і небезпечного явища та встановлення гарантій від повторення його рецидивів у майбутньому.

Комітет ретельно дослідив явище „рейдерства” і дійшов висновку, що покарання за більшість протиправних дій, що вчиняються під час рейдерського захоплення, вже передбачено чинним Кримінальним кодексом України. Попри скарги правоохоронців на недосконалість кримінального та кримінально-процесуального законодавства, відсутність достатніх повноважень, висновок Комітету однозначний: ніщо не заважає правоохоронним органам притягати за рейдерське захоплення власності до кримінальної відповідальності навіть за відсутності спеціальної „рейдерської” статті. Проблема з застосуванням чинного закону полягає у відсутності бажання, волі керівників правоохоронних відомств та належної кваліфікації оперативних працівників і слідчих.

17.09.2008 р. Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності спільно з Міжвідомчою комісією з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств провів розширені комітетські слухання на тему: **„Шляхи подолання рейдерства: удосконалення законодавства та посилення реагування правоохоронних органів на протиправні дії його організаторів та виконавців”**, матеріали яких вийшли в світ окремою збіркою з однойменною назвою.

Комітетські слухання на тему: „Шляхи подолання рейдерства: удосконалення законодавства та посилення реагування правоохоронних органів на протиправні дії його організаторів і виконавців”
17.09.2008 року

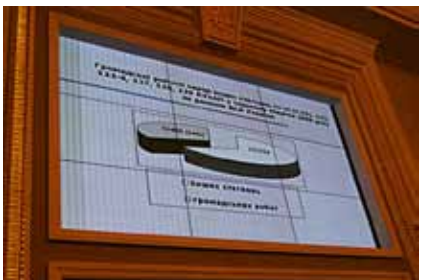
Комітетські слухання на тему: „Шляхи подолання рейдерства: удосконалення законодавства та посилення реагування правоохоронних органів на протиправні дії його організаторів і виконавців”
17.09.2008 року

Комітетські слухання на тему: „Шляхи подолання рейдерства: удосконалення законодавства та посилення реагування правоохоронних органів на протиправні дії його організаторів і виконавців”
17.09.2008 року

У відповідь на стрімке зростання кількості дорожньо-транспортних пригод, травмованих та загиблих внаслідок цих подій на дорогах України, 24.09.2008 року Верховна Рада України ухвалила Закон України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху” (№ 586-VI).

Прийняття закону передували значні зусилля народних депутатів України – членів Комітету минулих скликань щодо привернення уваги до необхідності об'єднати зусилля всіх гілок влади задля забезпечення безпечних умов для учасників дорожнього руху, збереження життя і здоров'я громадян, підвищення ефективності впливу на дисципліну учасників дорожнього руху, зниження рівня травматизму на автомобільних шляхах України та підвищення стану культури поведінки учасників дорожнього руху. На жаль, зусилля законодавців з проведення 11.10.2005 року дня Уряду України на тему: „Про стан аварійності на автошляхах України та невідкладні заходи щодо підвищення безпеки дорожнього руху” та внесення більше тридцяти законопроектів за минулі скликання так і не увінчалися успіхом.

Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності VI-го скликання взяв до уваги, що станом на вересень 2008 року масштаби дорожньо-транспортного травматизму в Україні значно випереджали аналогічні показники більшості держав світу. Зокрема, за останні десять років в Україні зареєстровано майже 400 тис. дорожньо-транспортних пригод, в яких загинули близько 63 тис. осіб і отримали поранення різного ступеня тяжкості понад 433 тис. осіб. Якщо співвіднести кількість загиблих на 100 ДТП, то цей показник у нашій державі складав 15 - 17, що в 7 - 8 разів перевищувало аналогічний показник таких держав Європи, як Австрія, Німеччина, Португалія, Швеція та в 3 - 4 рази показники Угорщини, Данії, Фінляндії та Франції.

Саме з усвідомлення необхідності прийняття волевого рішення та рішучості змінити вищезазначену статистику розпочалась копітка робота Комітету з комплексного вдосконалення правового механізму попередження та протидії порушенням правил безпеки дорожнього руху. Було розглянуто шість альтернативних законопроектів.

Закон ухвалювався в умовах напруженої боротьби між різними групами впливу у сфері безпеки дорожнього руху (державні органи, громадські об'єднання автомобілістів, учасники страхового та рекламного ринку). Втім, Комітету вдалося досягти компромісу та напрацювати ту редакцію, яка змогла отримати більшість у сесійній залі парламенту.

Одразу після прийняття Закону він був підданий критиці з боку засобів масової інформації, яка була спрямована проти кожного нововведення, особливо проти збільшення штрафних санкцій та запровадження новітніх методів фіксації порушень законодавства.

Але із набранням чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху” режим законності на вітчизняних автошляхах значно поліпшився.

Так, за період з 17.11.2008 року (набрання Законом чинності) до 01.01.2009 року кількість автопригод із постраждалими в порівнянні з аналогічним періодом 2007-2008 років зменшилася на 41,5% (із 7,4 тис. до 4,3 тис. ДТП), загиблих у ДТП осіб – на 42,6% (із 1170 до 672), травмованих учасників дорожнього руху – на 43,7% (із 8,9 тис. до 5 тис.).

Схожі тенденції зберігаються й у 2009 році. Таким чином, запроваджені Законом механізми протидії порушенням правил дорожнього руху довели свою ефективність та дієвість. У той же час, до Комітету продовжують надходити скарги громадських об'єднань, громадян та народних депутатів України щодо практики застосування окремих положень Закону (використання автоматичних засобів фіксації порушень правил дорожнього руху, призначення та виконання адміністративного стягнення у вигляді громадських робіт, проведення технічного огляду ТЗ, порушень законодавства працівниками Державтоінспекції, зокрема, у вигляді корупційних проявів тощо).

Реакцією на це стало внесення суб'єктами права законодавчої ініціативи низки законопроектів, спрямованих на корекцію положень Закону або інших норм у цій сфері (реєстр. №№ 3373, 3418, 3573, 4137, 4219, 4403, 4408, 4435).

У березні 2009 року Комітет провів із цього приводу спеціальні слухання, за результатами яких звернувся до Голови Верховної Ради України та Погоджувальної ради із закликом відмовитися від внесення змін до чинного законодавства про відповідальність за порушення Правил дорожнього руху до 01.01.2010 року з метою забезпечення напрацювання сталої практики застосування Закону. На річницю з моменту прийняття Закону № 586-VI, Комітет 07.10.2009 року провів слухання на тему: „Про практику застосування та стан виконання Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху”” (№ 586-VI від 24.09.2008), в яких взяли участь народні депутати України, керівники правоохоронних органів України, представники Верховного Суду України, окремі керівники регіональних правоохоронних органів, провідні вчені навчальних закладів Генеральної прокуратури, Служби безпеки, МВС, ДПА України, юридичних ВНЗів, представники Секретаріату Президента України, Секретаріату Кабінету Міністрів України, об'єднань громадян та засобів масової інформації.

За результатами обговорення учасники слухань ухвалили низку рекомендацій. Вони звернулися до усіх суб'єктів права законодавчої ініціативи з проханням утриматися від внесення законопроектів, які послаблюють відповідальність за порушення Правил дорожнього руху.

Учасники слухань зазначили, що пріоритетним у законопроектній роботі мають стати пропозиції, спрямовані на поліпшення утримання вулично-дорожньої мережі, своєчасне проведення на автошляхах ремонтно-відновлювальних робіт та будівництва дорожньої інфраструктури, покращання підготовки водіїв та роботи працівників ДАІ, а також посилення відповідальності учасників дорожнього руху та забезпечення його безпеки.

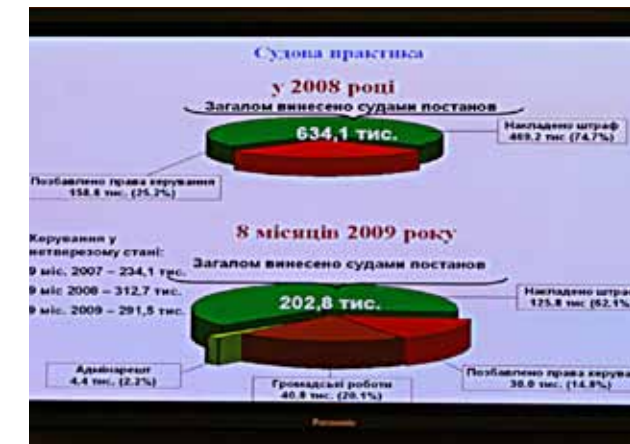
Відповідні рекомендації Комітет направив Кабінету Міністрів, Міністерству внутрішніх справ, Генеральній прокуратурі, Верховному Суду України, Міністерству освіти і науки.

Комітетські слухання на тему:
„Про стан виконання Закону України
„Про внесення змін до деяких
законодавчих актів України щодо
вдосконалення реагування відносин у
сфері забезпечення безпеки
дорожнього руху”” 18.03.2009 року

*Комітетські слухання на тему:
„Про стан виконання Закону України
„Про внесення змін до деяких
законодавчих актів України щодо
вдосконалення реагування відносин
у сфері забезпечення безпеки
дорожнього руху”” 18.03.2009 року*

„КРУГЛІ СТОЛИ”

Одноставно підтримавши Програму діяльності Кабінету Міністрів України, визначення протидії торгівлі людьми одним з важливих напрямків діяльності Уряду, 27.02.2008 р. Комітет з метою проведення аналізу стану державної політики, зокрема реалізації Державної програми протидії торгівлі людьми до 2010 р., та подальшого її вдосконалення, провів „круглий стіл” на тему: „Реалізація державної політики у сфері протидії торгівлі людьми: стан, проблеми, перспективи”.

Комітет зібрав народних депутатів України, керівників Міністерства України у справах сім’ї, молоді та спорту, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров’я України, інших центральних органів державної влади, провідних вчених, науковців, фахівців-практиків, представників міжнародних та громадських організацій та ЗМІ для обговорення можливих варіантів подолання складнощів, з якими стикається держава в процесі реалізації вищезазначеної Програми.

Круглий стіл на тему: „Реалізація державної політики у сфері протидії торгівлі людьми: стан, проблеми, перспективи” 27.02.2008 року

Попри підписання Україною Факультативного протоколу до Конвенції ООН з прав дитини щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції, дитячої порнографії, на жаль, на міжнародному рівні Україна визнана як країна – джерело надходження дітей та підлітків для торгівлі та сексуальної експлуатації. Сексуальна експлуатація дітей збільшується, разом з цим збільшується торгівля дітьми для сексуального жорстокого поводження, дитячої порнографії та поширення педофільї в мережі Інтернет. Все це свідчить про те, що в Україні не дотримуються права дитини.

З метою обговорення стану виконання Україною своїх зобов'язань у ході підготовки до третього Всесвітнього конгресу проти комерційної і сексуальної експлуатації дітей Комітет спільно з Міністерством України у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерством внутрішніх справ України, мережею неурядових організацій з протидії комерційній сексуальній експлуатації дітей в Україні та Міжнародним жіночим правозахисним центром „Ла Страда - Україна” 24.09.2008 року провів „круглий стіл” на тему: „Стан реалізації державної політики протидії торгівлі дітьми та сексуальної експлуатації дітей”.

В ході обговорення також зверталась увага на необхідність ратифікації та приведення національного законодавства у відповідність до підписаних Україною Конвенцій Ради Європи „Про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального розбещення” та „Про заходи протидії торгівлі людьми”.

Попри значний супротив, Комітет непохитно відстоював і надалі відстоюватиме систематичне і послідовне виконання та практичну реалізацію Україною взятих на себе міжнародно-правових зобов'язань. Тому прийняття 11.06.2009 року Закону України „Про внесення змін до статті 301 Кримінального кодексу України (щодо відповідальності за зберігання творів, зображень або предметів порнографічного характеру) є не останнім кроком Комітету в забезпеченні правової основи для викорінення ганебних явищ торгівлі дітьми та сексуальної експлуатації дітей з життя українського суспільства.

Підтримуючи цей курс, Комітет одноголосно рекомендував Верховній Раді України прийняти проект Закону України „Про внесення змін та доповнень до деяких законодавчих актів України (щодо протидії розповсюдженню дитячої порнографії)” (реєстр. №3271).

Зазначеним законопроектом запропоновано внести зміни до статті 301 Кримінального кодексу України щодо закріплення відповідальності за розповсюдження продукції порнографічного характеру, створеної за участю дитини або з використанням її образу, в тому числі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем, та втягнення неповнолітніх у процес виготовлення порнографічних матеріалів.

Також проектом передбачено внесення змін до Закону України „Про телекомунікації” у частині віднесення до обов'язків провайдерів телекомунікаційних мереж інформувати правоохоронні органи про всі виявлені ними факти вчинення злочинів, пов'язаних із виготовленням, збутом та розповсюдженням дитячої порнографії та вживати усіх необхідних технічних заходів щодо недопущення перегляду відповідних ресурсів в телекомунікаційних мережах.

Круглий стіл на тему: „Вдосконалення законодавства у сфері захисту прав дитини від торгівлі дітьми, сексуального насильства та експлуатації” 11.11.2009 року

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Комітет використовував і надалі прагне використовувати весь досвід, накопичений у сфері законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності інших демократичних держав. З цією метою систематично відбуваються зустрічі народних депутатів України – членів Комітету зі своїми колегами – парламентаріями іноземних держав

До складу Комітету ввійшли активні та компетентні парламентарії, які, спираючись на свій досвід, енергію та відданість справі, ведуть активне міжнародне співробітництво, направлене на поглиблення міжпарламентської співпраці, налагодження та розбудову тривалих і рівних стосунків, зміцнення існуючих міжнародних зв'язків та створення нових.

07.03.2008 у Комітеті з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності відбулася робоча зустріч Голови Комітету Віктора Швеця з Віце-спікером Кнессету Ізраїлю Юлієм Джоелом Еделштейном.

Голова Комітету розповів гостю про досвід законотворчої роботи у сфері правоохоронної діяльності, повідомив про створені в Комітеті робочі групи, які працюють над підготовкою редакцій нових законів про прокуратуру, про міліцію, про органи внутрішніх справ, а також редакцій нових кодексів: Кримінально-процесуального та Кодексу України про адміністративні порушення.

Ю.Еделштейн, у свою чергу, поінформував Голову Комітету про досвід роботи Кнессету Ізраїлю, а також, ознайомившись з умовами роботи народних депутатів України, поділився враженнями про гарні умови, створені народним обранцям для плідної законотворчої роботи в Комітеті.

У ході зустрічі також йшлося про адаптацію українського законодавства до європейських стандартів.

Робоча зустріч пройшла в теплій дружній атмосфері та сприяла продовженню співробітництва.

6-9.05.2008 року на запрошення Віце-спікера Кнессету Ізраїля Юлія Джоела Еделштейна Голова Комітету В. Швець відвідав Ізраїль та взяв участь в урочистостях з нагоди святкування 60-річчя Дня Незалежності Держави Ізраїль.

Під час візиту В.Швець ознайомився з діяльністю парламенту Ізраїлю, умовами роботи депутатів та досвідом законотворчої роботи у сфері правоохоронної діяльності Кнесету.

Дякуючи за запрошення і надану можливість бути присутнім на офіційних заходах, присвячених 60-річчю утворення держави Ізраїль, В.Швець запевнив Ю.Едельштейна в подальшому зміцненні традиційних відносин дружби, довготривалого партнерства й взаєморозуміння на благо наших держав.

На запрошення американських конгресменів Голова Комітету В.Швець у складі української делегації взяв участь у 57-му Національному молитовному сніданку в Сполучених Штатах Америки 3.02.2009 року.

Традиція їх проведення Президентом США розпочинається з 1952 року, її започаткував Президент Дуайт Ейзенхауер.

У 57-му молитовному сніданку взяли участь 44-й Президент США Барак Обама, конгресмени, громадські, політичні та релігійні діячі більш ніж 150 країн світу, зокрема і України. Створюючи посланцям із інших країн атмосферу неформального спілкування з Президентом, представниками політичного бомонду та ділових кіл США, організатори сприяли проведенню зустрічей Голови Комітету В.Швеця з представниками ділових та політичних кіл Сполучених Штатів Америки, започаткуванню багатьох міжнародних проектів.

Обговоренню питань двосторонньої співпраці на рівні парламентів України і Словацької Республіки була присвячена зустріч Голови Комітету В.Швеця, голів підкомітетів Комітету В.Мойсика та В.Грицака з членами парламентської делегації Словацької Республіки: Головою спеціального Комітету з контролю за діяльністю Національного Управління з безпеки – Корбою Антоном, його заступником – Глендо Тібором, членами спеціального Комітету з контролю за діяльністю Словацької служби безпеки (SIS) – Чехом Яном та Іванчо Ярославом, представником Словацької служби безпеки (SIS) – Романом Радиславом (21.04.2008 року).

Особлива увага зверталася на поглиблення двостороннього співробітництва парламентів та урядів двох держав, розширення можливостей обміну досвідом і взаємодії, демократичного контролю за діяльністю правоохоронних органів тощо.

Так, 20.01.2009 року в ході офіційного візиту делегації Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) відбулася зустріч Генерального секретаря Інтерполу Рональда К.Ноубла з Головою Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності В.Швецем та народними депутатами України – членами Комітету.

Міжпарламентські зустрічі на офіційному та неофіційному рівнях сприяють обміну досвідом, пошуку нових спільних підходів, які приводять до ефективних результатів на законодавчому рівні

З метою перейняття найкращої міжнародної практики, найновіших методів управління, відпрацювання спільного стратегічного бачення, навичок формування та здійснення ефективної

Зустріч Генерального секретаря Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) Рональда К.Ноубла з Головою Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності В. Швецем та народними депутатами України – членами Комітету 20.01.2009 року

Зустріч Генерального секретаря Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) Рональда К.Ноубла з Головою Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності В. Швецем та народними депутатами України – членами Комітету
20.01.2009 року

державної політики в сфері діяльності правоохоронних органів, узгодженої з позицією міжнародного співтовариства, Комітет проводить численні зустрічі з керівниками міжнародних правоохоронних організацій.

Послідовній реалізації одного з пріоритетних напрямів роботи – удосконаленню законодавчої бази з протидії торгівлі людьми, захисту прав жінок, дітей – присвячено ряд зустрічей з керівництвом офісів міжнародних організацій в Україні

Програма візиту передбачала зустрічі Генерального секретаря Інтерполу Р.Ноубла з Головою Верховної Ради України В.Литвиним, Прем'єр-міністром України Ю.Тимошенко, Міністром внутрішніх справ України Ю.Луценком.

12.05.2008 року в Комітеті відбулась робоча зустріч з регіональним консультантом Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) Деном О'Доннеллом та Керівником проєктів з питань захисту дітей Представництва Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні Андрієм Гайдамашком.

Голова Комітету В.Швець поінформував представників ЮНІСЕФ про те, що Комітет та парламент України приділяють велику увагу впровадженню у межах кримінально-правового регулювання заохочувальних інститутів та покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.

У свою чергу пан О'Доннелл повідомив членів Комітету про узагальнений ним досвід і підготовлений звіт щодо впровадження пробації в багатьох країнах світу.

Голова Комітету В.Швець запросив присутніх взяти участь у Комітетських слуханнях з питань законодавчого впровадження пробації в Україні.

Обговоренню запропонованого Радою Європи Проєкту зі зміцнення та захисту прав жінок і дітей в Україні була присвячена зустріч Голови Комітету В.Швеця з Директором з питань співпраці відділу з питань економічної злочинності Ради Європи пані Данутою Вишневською-Казалс та експертом Ради Європи паном Бруно Ромазотті, яка відбулася 26.11.2008 року.

Проєкт має на меті з'ясувати і підвищити відповідальність законодавства та практики, що існують в царині гендерної рівності і прав дітей в Україні, а також посприяти запобіганню сексуальної експлуатації дітей й насильству над ними відповідно до Соціальної хартії, Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуального насильства та інших європейських і міжнародних документів.

Велику зацікавленість у присутніх викликали підготовлені у Комітеті і прийняті останнім часом закони України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо вдосконалення законодавства України щодо протидії насильству в сім'ї)”, „Про внесення змін до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо гуманізації кримінальної відповідальності”, „Про внесення змін до статей 155, 156 Кримінального Кодексу України (щодо розбещення неповнолітніх)”, „Про внесення змін до статей 304 та 323 Кримінального Кодексу України (щодо посилення відповідальності за злочини проти сім'ї та дітей)”.

Пані Данута Вишневська-Казалс поінформувала В.Швеця про те, що для ефективного впровадження в Україні згаданого Проєкту створено Керівний комітет у складі представників Європейської Комісії, Ради Європи й представників від України, який проводитиме регулярний моніторинг ходу реалізації Проєкту й інших пов'язаних з ним питань.

Представником Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності у складі Керівного комітету Проєкту Ради Європи визначено голову підкомітету з питань парламентського контролю за дотриманням прав людини в діяльності правоохоронних органів, заяв і звернень громадян та законодавчого забезпечення і парламентського контролю за діяльністю податкової міліції Савченка І.В.

5.06.2009 року відбулась зустріч Голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Швеця Віктора Дмитровича з представниками делегації Держави Ізраїль.

Сторону Держави Ізраїль представляли:

– Яков Шуваль – бригадний генерал, Перший віце-Президент Ізраїльської Національної секції Міжнародної поліцейської асоціації;

– Мішель Сандель – офіцер Ізраїльської Національної секції Міжнародної поліцейської асоціації, керівник міжнародних проєктів.

Пошуку шляхів ефективної реалізації багатьох важливих і життєздатних проєктів присвячені систематичні зустрічі народних депутатів України – членів Комітету з їхніми „колишніми” колегами – співробітниками правоохоронних органів зарубіжних країн

З української сторони взяли участь:

- Гусаров Сергій Миколайович – Ректор Академії управління МВС України, народний депутат України IV-го скликання, генерал-полковник міліції;
- Коломієць Сергій Геннадійович – начальник Департаменту ДАІ МВС України, генерал-майор міліції;
- Будник Сергій Іванович – заступник начальника Департаменту ДАІ МВС України, генерал міліції.

Обговоренню питань поглиблення двосторонньої співпраці, спрощення візового режиму, підготовки візиту до України Першого заступника Міністра Закордонних Справ Аргентинської Республіки Посла Вікторіо Тачетті була присвячена робоча зустріч Голови Комітету – Голови Депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Аргентинською Республікою В.Швеця з Надзвичайним і Повноважним послом Аргентинської Республіки в Україні пані Лілою Ролдан Васкес Де Муан (10.04.2007 року).

У рамках візиту до України Першого заступника Міністра Закордонних Справ Аргентинської Республіки посла Вікторіо Тачетті на прохання Посольства Аргентинської Республіки в Україні у Комітеті з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності 19.06.2008 року відбулась офіційна зустріч представників групи з міжпарламентських зв'язків з Аргентинською Республікою та аргентинською делегацією.

Українську сторону представляли народні депутати України – члени групи з міжпарламентських зв'язків на чолі з керівником групи Головою Комітету В.Швецем.

До складу Аргентинської делегації ввійшли Державний секретар з питань зовнішньої політики Міністерства закордонних справ, зовнішньої торгівлі та культури Аргентинської Республіки посол Д.Вікторіо Хосе Тачетті, Надзвичайний і Повноважний Посол Аргентинської Республіки в Україні Ліла Ролан Васкес де Муан, другий секретар посольства Аргентинської Республіки в Україні Д.Крістіан Ніколас Соколовскі.

У ході зустрічі порушувалися питання двосторонньої співпраці, поглиблення двосторонніх політичних стосунків. Зверталась увага на розширення взаємодії парламентів, обговорювався можливий обмін візитами парламентських делегацій держав.

Не залишилося поза увагою учасників зустрічі й питання визнання голодомору 1932-1933 років актом геноциду Українського народу. Йшлося про ухвалені Сенатом Національного Конгресу 7 листопада 2007 р. і Палатою депутатів Національного Конгресу Аргентини 26 грудня 2007 р. відповідно Декларації і Резолюції з ушанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 рр. в Україні (у зазначених документах не згадується термін „геноцид”, але використовуються формулювання, близькі до визначення геноциду у Конвенції ООН про запобігання злочину геноциду та покарання за нього від 1948 р.).

Сторони також домовилися про видання альбому про українську діаспору в Аргентині двома мовами.

4.06.2009 року відбулася зустріч Голови Комітету В.Швеця з учасниками делегації зі Сполучених Штатів Америки:

– Професором Чарлзом Каролем Боровскі – президентом Міжнародного консорціуму з економічних та культурних зв'язків з пострадянськими країнами (м. Балтімор, штат Меріленд, США);

– Сесилією Борчик – директором культурних програм консорціуму (м. Балтімор, штат Меріленд, США), а також учасниками культурної програми консорціуму – Елізабет, Емануелем та Френсіс Боровскі

Від української сторони в заході взяли участь:

– Курилишин Людмила Миколаївна – заступник Голови Стрійської районної державної адміністрації Львівської області (м. Стрий Львівської області);

– Фединець Ростислав – директор Школи мистецтв м. Моршин Львівської області

Під час зустрічі обговорювалися питання поглиблення співпраці в галузі культурного обміну, розширення двостороннього співробітництва на рівні існуючих та запровадження нових програм обміну, навчання і стажування студентів, талановитої молоді.

Комітет приділяє значну увагу посиленню парламентського контролю за дотриманням законів у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, безпечного використання повітряного простору України, безпеки польотів, безпеки вантажних та пасажирських дорожніх перевезень в Україні

З метою обговорення питань покращення взаємодії всіх органів влади й державних установ, що є зацікавленими сторонами у сфері безпеки дорожнього руху, а також можливостей перейняття і запровадження найкращого досвіду держав – членів ЄС 22.01.2009 року відбулася зустріч Голови Комітету В.Швеця з експертами Європейської Комісії та Міністерства транспорту Франції.

09.09.2009 року відбулася зустріч Голови Комітету В.Швеця з представниками делегації з Канади: Барі Таллом, Цулі Гершкореном, Арманом Маргаряном, Яном Валдехером.

У заході також взяли участь заступник міністра транспорту та зв'язку України Давидов О.М., народні депутати України IV-го та V-го скликань Артеменко Ю.А. та Сокирко М.В.

У ході зустрічі обговорювалося широке коло питань, зокрема використання повітряного простору, безпека польотів тощо.

Особливе зацікавлення гостей викликав внесений народним депутатом України Швецем В.Д. проект Закону України щодо посилення відповідальності за порушення правил безпеки польотів (реєстр. № 2145).

Віктор Швець акцентував увагу гостей на тому, що цей законопроект був поданий до Верховної Ради України V-го скликання Кабінетом Міністрів України 01.02.2007 року, детально опрацьований в Комітеті, прийнятий Верховною Радою України як Закон і направлений на підпис Президенту України. Через розпуск парламенту V-го скликання законопроект було повернуто без підпису Президента України.

Враховуючи важливість законодавчого регулювання зазначеної сфери суспільного життя, необхідність посилення безпеки людей під час польотів, Віктор Швець ще 28.02.2008 року подав законопроект до парламенту VI-го скликання, в Комітеті його розглянуто 13.05.2008 року. Однак через блокування сесійної зали парламенту однією політичною силою проект Закону досі не розглянуто в стінах Верховної Ради України.

Під час зустрічі з групою експертів проекту „Твінінг” Генеральними інспекторами – членами Вищої ради FmoT Домініком Лебренем та Ізабелль Масен Голова Комітету В.Швець поінформував гостей про прийнятий Верховною Радою Закон України „Про внесення змін до законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху”, пояснивши причини його ухвалення необхідністю суттєво змінити критичну ситуацію з аварійністю на автодорогах.

Віктор Швець наголосив на підтвердженому статистичними даними значному зменшенню кількості дорожньо-транспортних пригод – на 35-40% та смертності – майже 2 тисячі осіб.

Голова Комітету звернув увагу гостей на позитивне сприйняття Закону суспільством, його реальний вплив на стан безпеки на автошляхах.

В.Швець повідомив про постійний парламентський контроль Комітету за виконанням положень Закону, удосконалення норм новим пропозиціями, спрямованими на покращення безпеки дорожнього руху, зменшення кількості дорожньо-транспортних пригод, поліпшення дорожнього покриття, підготовки водіїв тощо.

16.06.2009 року відбулась зустріч з представниками делегації Грецької Республіки: Сімосом Панагіотідісом, Стефаносом Кассідісом, Хрістосом Павлідісом, Дімітріосом Кікірісом. У заході взяв участь посол України в Грецькій Республіці Валерій Цибух.

Учасники зустрічі обговорили інші питання діяльності Комітету щодо законодавчого забезпечення та контролю за дотриманням законів у сфері безпеки дорожнього руху в Україні. Йшлося й про взаємодію з іншими органами влади й державними установами, що є зацікавленими сторонами у покращенні безпеки дорожнього руху.

24.09.2008 року між ЄС, в особі Європейської Комісії в Україні, та Міністерством Франції, що відповідає за транспорт, з метою реалізації інституційного проекту „Твінінг” було підписано Договір № 2008/163-328 „Підтримка та посилення безпеки вантажних та пасажирських дорожніх перевезень в Україні”. Партнерами від України стали Міністерство транспорту та зв'язку України та Міністерство внутрішніх справ України. Проект складається з шести компонентів, що передбачають шість напрямків роботи, одним з яких є інституційний аспект та діяльність Координаційної ради з питань безпеки дорожнього руху, створеної згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 388 (від 29.03.2006 р)

Зустріч Голови Комітету В. Швеця
з представниками делегації
Грецької Республіки 16.06.2009 року

ПОПЕРЕДНІЙ ДОСВІД

У складі Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення

Швець
Віктор Дмитрович –
Державний радник
юстиції 3 класу

Піскун
Святослав Михайлович
Державний радник
юстиції 1 класу

Бевз
Валерій Ананійович
Генерал-лейтенант
міліції

Грицак
Василь Миколайович –
Генерал-лейтенант
міліції

Сівкович
Володимир Леонідович
Полковник Служби
безпеки України

правоохоронної діяльності працюють 7 генералів,
суддя Верховного суду України у відставці,
2 полковники:

Шемчук
Віктор Вікторович
Державний радник юс-
тиції 2 класу

Малишев
Володимир Степанович
Генерал-лейтенант
міліції

Кожем'якін
Андрій Анатолійович
Генарл-майор
Служби безпеки
України

суддя Верховного
Суду України
у відставці
Мойсик
Володимир Романович

Прокопчук
Юрій Володимирович
Полковник Збройних
Сил України

СПІВПРАЦЯ З МІЖНАРОДНИМИ
ОРГАНІЗАЦІЯМИ В УКРАЇНІ

Програма сприяння Парламенту України надає народним депутатам України та Апарату Верховної Ради України порівняльну інформацію, проводить тренінги та консультації щодо ефективної роботи парламентських органів, належного виконання парламентських функцій та зміцнення спроможності єдиного законодавчого органу України

Розширенню знань громадськості про законотворчий процес та ефективності механізмів залучення до нього сприяють такі міжнародні організації, як: Програма сприяння парламенту України Університету Індіани та університету штату Огайо, ЮНІСЕФ в Україні, Представництво Ради Європи в Україні тощо.

Шляхом співпраці з секретаріатом комітету Програма сприяння Парламенту України допомагає досягненню більшої прозорості його роботи та покращенні доступу громадян до законотворчого процесу.

Фахівці програми також беруть участь у робочих групах із удосконалення законодавчих актів, що стосуються різних аспектів публічної політики.

Так, зокрема, за активної участі та підтримки Програми сприяння Парламенту України в Комітеті проведено розширені комітетські слухання на тему: „Шляхи подолання рейдерства: удосконалення законодавства та посилення реагування правоохоронних органів на протиправні дії його організаторів та виконавців” та „Про практику застосування та стан виконання Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху””. За сприяння Програми видані збірки матеріалів цих слухань.

СПІВПРАЦЯ З „ТРЕТІМ СЕКТОРОМ”,
ОРГАНІЗАЦІЯМИ
ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Ще одним напрямком діяльності Комітету є співпраця з активними представниками громадянського суспільства та представниками незалежних ЗМІ.

При ухваленні рішень Комітет максимально прислухається до громадськості, намагається не лише почути, але й врахувати думки громадян. Тому без представників неурядових організацій не обходиться жоден організований Комітетом захід.

Нерідко громадські організації виступають співорганізаторами „круглих столів”, конференцій, ініціаторами винесення окремих питань для обговорення в форматі комітетських слухань.

Активна участь громадськості у виконанні контрольних та законодавчих повноважень, покладених на Комітет, є необхідною запорукою ефективної і результативної співпраці між організаціями громадянського суспільства і Комітетом, що проявляється у знаходженні вирішень питань, які є проблемними, або які мають підвищений соціальний запит.

З ініціативою про проведення комітетських слухань чи «круглих столів» або з проханням про участь у вже запланованих таких заходах представники громадськості можуть звертатися до працівників секретаріату Комітету, контактні координати яких вказані на сайті Верховної Ради України. У питанні ініціювання заходів, а також у бажанні взяти участь у вже запланованих заходах для Комітету важливими є не стільки факт активної позиції громадськості, скільки актуальність та ефективність змістовного наповнення участі. Тут важливою є відповідна кваліфікована професійна підготовка ініціаторів звернення та можливість надання своєчасної та необхідної інформації, що сприятиме законотворчості.

Найбільш сталою є співпраця Комітету з такими громадськими організаціями: Міжнародний жіночий правозахисний центр „Ла Страда-Україна”, Харківська правозахисна група та інші.

Міжнародний жіночий правозахисний центр „Ла Страда - Україна”, працює в напрямку запобігання торгівлі людьми, особливо жінками та дітьми, ліквідації всіх форм дискримінації та насильства у суспільстві, сприяння дотриманню прав людини, гендерної рівності та захисту прав дітей

Міжнародний жіночий правозахисний центр „Ла Страда - Україна” активно співпрацює з Комітетом ВРУ з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності більше 3-х років. Основними напрямками співпраці є протидія торгівлі людьми, протидія насильству в сім'ї та захист прав дітей.

Так, протягом зазначеного періоду у співпраці з Комітетом були проведені такі заходи:

– у 2006 році – круглий стіл „Національні превентивні механізми попередження катувань відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції ООН проти катувань”. Захід було також проведено спільно з Харківською правозахисною групою;

– у 2007 році – круглі столи: „Питання вдосконалення українського законодавства з попередження насильства в сім'ї”, „Створення національного превентивного механізму в органах внутрішніх справ згідно Факультативного протоколу до Конвенції ООН проти катувань”, „Проблемні питання ратифікації Конвенції Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми” (17.05.07);

– у 2008 році – круглі столи: „Реалізація державної політики у сфері протидії торгівлі людьми: стан, проблеми, перспективи”, „Стан реалізації державної політики протидії торгівлі дітьми та комерційній сексуальній експлуатації дітей”.

– у 2009 році – круглий стіл: „Вдосконалення законодавства у сфері захисту прав дитини від торгівлі дітьми, сексуального насильства та експлуатації”.

Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності систематично інформує громадськість про свою діяльність.

Як під час засідань Комітету, так і в ході проведення „круглих столів”, парламентських і комітетських слухань, журналістам надаються широкі можливості детального ознайомлення з результатами поточної діяльності Комітету.

Керівництво Комітету та народні депутати України завжди є відкритими для спілкування з пресою.

СЕКРЕТАРІАТ КОМІТЕТУ

є структурним підрозділом Апарату Верховної Ради України.

До його складу входять професійні працівники, які надають ефективну підтримку парламентарям, фахово і неупереджено виконують службові обов'язки.

Основним завданням секретаріату є забезпечення діяльності Комітету:

- організаційно-інформаційне;
- консультативно-правове;
- методичне.

СТРУКТУРА СЕКРЕТАРІАТУ КОМІТЕТУ

**Василькевич
Ярослав Іванович** –
завідувач секретаріату
Комітету

**Шпортко
Олена Миколаївна** –
заступник завідувача
секретаріату Комітету

**Біденко
Микола Тихонович** –
головний консультант
з питань юридично-
наукового забезпечення

**Богданюк
Олена Анатоліївна** –
головний консультант
з питань юридично-
наукового забезпечення

**Булаш
Михайло Петрович** –
головний консультант
з питань юридично-
наукового забезпечення

**Іськова
Тетяна Андріївна** –
головний консультант
з питань юридично-
наукового забезпечення

**Гацелюк
Віталій Олександрович** –
головний консультант
з питань юридично-
наукового забезпечення

**Коломієць
Тетяна Степанівна** –
головний консультант
з питань юридично-
наукового забезпечення

**Гільченко
Лариса Миколаївна** –
старший консультант

**Загоруйко
Аліна Леонідівна** –
консультант

**Зуйок
Лариса Михайлівна** –
спеціаліст першої
категорії

На виконання основних завдань секретаріат комітету:

- 1) Бере участь у розробці планів роботи комітету, а також вносить погоджені комітетом пропозиції до проектів плану законодавчих робіт Верховної Ради України, порядку денного сесії Верховної Ради України та розкладів пленарних засідань Верховної Ради України;
- 2) подає щотижнево в установленому порядку інформацію про перелік питань, які готуються до розгляду в комітеті та про результати їх розгляду;
- 3) за дорученням керівництва комітету організовує підготовку засідань та інших заходів, що проводяться в комітеті, погоджує список запрошених осіб, забезпечує їх явку та надання їм необхідної інформації;
- 4) веде протоколи і за необхідності стенограми засідань комітету;
- 5) готує проекти рішень, висновків, рекомендацій з питань, що розглядаються комітетом;
- 6) вносить пропозиції керівництву комітету щодо складу робочих груп для підготовки проектів законів, постанов та інших актів Верховної Ради України з питань, віднесених до предмету відання комітету, та з питань, що обговорюються на засіданнях комітету, забезпечує організаційно-технічне обслуговування їх роботи;
- 7) забезпечує попередній розгляд та опрацювання проектів законів, постанов та інших актів Верховної Ради України, з підготовки і попереднього розгляду яких комітет визначений головним, а також бере участь у оформленні висновків щодо цих проектів для внесення на розгляд Верховної Ради України;
- 8) веде в установленому порядку справи законопроектів та справи законів по законопроектах, з підготовки і попереднього розгляду яких комітет визначений головним;
- 9) готує матеріали для доповідачів (співдоповідачів), які виступають на пленарних засіданнях Верховної Ради України з доповідями (співдоповідями) від комітету;
- 10) готує для внесення в установленому порядку на розгляд Верховної Ради України проекти законів, постанов та інших актів Верховної Ради України, а також законів, повернутих Президентом України до Верховної Ради України для повторного розгляду;
- 11) забезпечує підготовку текстів прийнятих законів, постанов та інших актів Верховної Ради України для підпису Головою Верховної Ради України;
- 12) веде в установленому порядку діловодство секретаріату комітету;
- 13) за дорученням керівництва комітету:
 - бере участь в організації контролю за виконанням прийнятих комітетом рішень і рекомендацій; здійснює аналіз практики застосування державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами Конституції (254к/96-ВР) та законів України, аналіз відповідності закону прийнятих ними підзаконних нормативно-правових актів, своєчасності їх прийняття;
 - готує матеріали щодо законотворчої та контрольної діяльності комітету для засобів масової інформації і прес-служби апарату Верховної Ради України;
 - вивчає разом з народними депутатами України конкретні проблеми безпосередньо

- на місцях та узагальнює одержані результати для обговорення на засіданні комітету;
- здійснює взаємодію з відповідними підрозділами Секретаріату Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, інших державних органів з питань, віднесених до предмету відання комітету;
 - розглядає в установленому порядку звернення громадян, що надходять до комітету;
- 14) взаємодіє з іншими структурними підрозділами Апарату Верховної Ради України, залучає за погодженням з керівництвом Комітету фахівців та науковців для виконання доручених завдань;
 - 15) за дорученням керівництва Верховної Ради України, її апарату, керівництва Комітету знайомиться в установленому порядку з інформацією та документами в міністерствах, інших центральних і місцевих органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування, а також одержує від них необхідні матеріали для виконання доручених завдань;
 - 16) бере участь у розробці професійно-кваліфікаційних характеристик посад та посадових інструкцій працівників секретаріату комітету;
 - 17) вносить пропозиції керівництву Верховної Ради України, керівництву Апарату Верховної Ради України та Комітету з питань, віднесених до предмета відання Комітету;
 - 18) здійснює інші повноваження відповідно до завдань, визначених цим Положенням.

ІСТОРІЯ КОМІТЕТУ

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА
про Комітет Верховної Ради України
з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності
третьє скликання (період 2000 - 2002 рр).

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності було створено 1 лютого 2000 року Постановою Верховної Ради України № 1416-ХГУ.

До складу Комітету було обрано 20 народних депутатів України. Пізніше двоє депутатів перейшли до інших комітетів.

До складу Комітету ввійшли представники наступних депутатських груп і фракцій: „Відродження регіонів” – 5, НДП – 3, СДПУ(о) – 3, НРУ – 2, партії Трудова Україна – 2, по одному від КПУ, ПЗУ, „Батьківщини”, „Солідарності” та „Незалежних”.

Серед членів Комітету були:

– два академіки галузевих Академій наук України (Бандурка О.М., Франчук А.Р.), два доктори наук (Бандурка О.М., Білас І.Г.), три кандидати наук (Мельник П.В., Франчук А.Р., Франчук І.А.);

– Бандурка О.М. та Білас І.Г. мають звання „Заслужений юрист України”, а Мельник П.В. – звання „Заслужений працівник освіти України”;

– військове звання „генерал-полковник” має Бандурка О.М., „генерал-лейтенант” – Білас І.Г.;

– нагороджені бойовими та трудовими орденами Радянського Союзу та незалежної України: Бандурка О.М., Білас І.Г., Волков О.М., Горбатов О.М., Мельник П.В., Франчук А.Р.,

– народним депутатом України першого і другого скликання був Бандурка О.М., другого скликання – Білас І.Г., Горбатов В.М., Ратушний М.Я., Франчук А.Р., Франчук І.А.

Комітет 1 лютого 2000 року очолив народний депутат України Білас І.Г. (фракція НРУ). Першим заступником Голови Комітету було обрано Нечипорука О.М. (депутатська група „Відродження регіонів”), а заступниками Бандурку О.М. та Мельника П.В. (обидва представники НДП). Секретарем Комітету було обрано народного депутата України Мазуренка В.І. (група „Трудова Україна”).

У структурі Комітету було створено сім підкомітетів:

– підкомітет законодавчого забезпечення діяльності Міністерства внутрішніх справ України та Державного департаменту України з питань виконання покарань — голова підкомітету Іванов С.А. (група „Трудова Україна”);

– підкомітет законодавчого забезпечення діяльності органів прокуратури і додержання законності – голова підкомітету Ратушний М.Я. (фракція НРУ);

– підкомітет законодавчого забезпечення діяльності митної служби та Державного комітету у справах охорони державного кордону України – голова підкомітету Франчук І.А. (фракція СДПУ(о));

– підкомітет профілактики правопорушень та аналітично-інформаційного забезпечення діяльності Комітету – голова підкомітету Настенко О.А. (фракція „Батьківщина”);

– підкомітет законодавчого забезпечення діяльності органів податкової адміністрації і податкової міліції та контролю за виконанням податкового законодавства – голова підкомітету Шевчук С.В. (фракція НДП);

– підкомітет законодавчого забезпечення реформування правоохоронних органів – голова підкомітету Кушніров М.О. (група „Солідарність”);

– підкомітет з питань законодавства про адміністративні правопорушення – голова підкомітету Лісогорський О.І. (фракція КПУ).

Протягом останніх п’яти сесій Верховної Ради України третього скликання Комітет розглядав та вирішував назрілі організаційні питання, працював над законопроектами з питань зміцнення законності та правопорядку, здійснював контрольні функції щодо виконання чинного законодавства та удосконалення діяльності правоохоронних органів країни.

Організація діяльності Комітету та конкретні заходи здійснювались на основі Конституції України, Регламенту Верховної Ради України та Закону „Про комітети Верховної Ради України”.

Комітет провів 82 засідання, у тому числі 5 виїзних. На них розглянуто 433 питання, з них 9 з контролю за виконанням законів України і постанов Верховної Ради України.

Основна увага Комітету приділялася підготовці та опрацюванню законопроектів, внесених на розгляд Верховної Ради України. За час роботи останніх п’яти сесій Комітетом було подано проекти 73 нормативних актів, які прийняті Верховною Радою України. Серед них 36 законів України та 37 постанов Верховної Ради України.

З ініціативи Комітету прийняті постанова Верховної Ради України **„Про дотримання правоохоронними органами України конституційних гарантій та законності в забезпеченні прав і свобод людини”**, якою передбачені заходи щодо попередження і припинення правопорушень та поліпшення умов діяльності правоохоронних органів із захисту прав людини на життя, здоров’я, власність, а також ряд інших постанов. Крім того, Комітетом опрацьовано 87 законопроектів, які внесені на розгляд Верховної Ради України. З них 51 відхилено та знято з розгляду, а 36 прийнято як закони України. Серед них: **„Про загальну структуру і чисельність кримінально-виконавчої системи України”** та **„Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України”**, які у відповідності до пункту 22 статті 85 Конституції України створили правове поле щодо затвердження Верховною Радою України загальної структури і чисельності зазначених військових формувань; **„Про внесення змін до Закону України „Про застосування амністії”**, який прийнято у зв’язку із заміною у системі покарань смертної кари довічним позбавленням волі; два закони **„Про амністію”** (2000р. та 2001р.), які надали можливість застосувати амністію до найбільш незахищених у соціальному плані осіб, у першу чергу до неповнолітніх, вагітних жінок, осіб похилого віку, ветеранів війни, інвалідів 1-ї та 2-ї груп тощо; **„Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо боротьби з нелегальною міграцією”**, яким створено належний правовий механізм боротьби з таким видом організованої злочинності, як нелегальна міграція; **„Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо посилення від-**

повідальності за порушення прав на об'єкти інтелектуальної власності", який забезпечує належним чином захист цих прав, що сприяє прискоренню інтеграції України до Європейського Союзу та інших світових і європейських економічних структур і організацій; **„Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України щодо боротьби з контрабандою та порушенням митних правил”**, яким диференційовано відповідальність за контрабанду залежно від розміру вартості товарів, що переміщуються через митний кордон, способу вчинення злочину, кількості учасників тощо; **„Про внесення змін до Закону України „Про прокуратуру”**"; до законів **„Про оперативно-розшукову діяльність”, „Про міграцію”, „Про попереднє ув'язнення”, „Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі”**, до Виправно-трудоного та інших кодексів України, чим приведено у відповідність із Конституцією України деяке галузеве законодавство.

Комітетом також підготовлено ряд проектів законів про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів та Кодексу України про адміністративні правопорушення. Зазначеними законами встановлено відповідальність за обман покупця чи замовника, порушення банківського законодавства, законодавства про бюджетну систему, про енергозбереження, про племінну справу в тваринництві, посилено відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян і хуліганство, незаконне заволодіння транспортними засобами, порушення правил про валютні операції, правил судноплавства, нормативно-правових актів, що регулюють діяльність авіації тощо.

Крім того, Комітет підготував сім проектів законів з питань ратифікації міжнародних договорів і угод, прийнятих Верховною Радою України.

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Верховної Ради III-го скликання розглянув 164 законопроекти, де головними були інші комітети, і вніс до них свої зауваження і пропозиції.

Розпорядженням Голови Верховної Ради України №369 від 25 квітня 2001 року „Про підготовку проектів Кримінально-процесуального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення” створено робочі групи з підготовки проектів зазначених кодексів у складі народних депутатів України – членів Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, відповідальних працівників секретаріату зазначеного Комітету та провідних вчених.

На початку своєї діяльності Комітет провів виїзне засідання спільно з керівниками та відповідальними працівниками деяких правоохоронних органів з метою координації роботи Державної податкової адміністрації, податкової міліції, Державної митної служби та Державного Комітету по охороні державного кордону України з підготовки законодавчих актів у сфері оподаткування, запобігання тіньовій економіці, боротьби із контрабандою та нелегальною міграцією.

За два роки діяльності Комітетом було підготовлено і проведено 10 конференцій та семінарів з питань удосконалення кримінального, адміністративного та податкового законодавства. Серед них: разом з Університетом внутрішніх справ МВС України – міжнародні науково-практичні конференції „Транснаціональна злочинність: заходи протидії,

проблеми підготовки кадрів правоохоронних органів” та „Новий кримінальний кодекс України: проблеми впровадження”, спільно з Академією державної податкової служби України – всеукраїнські науково-практичні конференції „Державна податкова політика та проблеми її законодавчого забезпечення” і „Бюджетно-податкова політика в Україні (проблеми та перспективи розвитку)”. За наслідками конференцій та семінарів видані матеріали для використання у практичній роботі.

Комітет підготував День Уряду у Верховній Раді України з інформацією Кабінету Міністрів України „Про дотримання правоохоронними органами України конституційних гарантій та законності в забезпеченні прав і свобод людини”. За результатами розгляду цього питання Верховною Радою України було прийнято постанову, виконання якої постійно контролюється Комітетом.

Комітет брав безпосередню участь у підготовці парламентських слухань у Верховній Раді України на тему: „Виконання законів України по боротьбі з корупцією в Україні”.

Крім того, Комітетом проведено відкриті парламентські слухання, слухання у комітетах за участі керівників правоохоронних органів: **„Про амністію в Україні”, „Соціально-правовий захист працівників правоохоронних органів, фінансове і матеріально-технічне забезпечення їх діяльності”** та **„Про удосконалення норм чинного законодавства України щодо відповідальності за ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів”**. Після проведення цих слухань членами Комітету було підготовлено ряд законопроектів із зазначених питань.

З метою забезпечення належного правового рівня роботи, якісного опрацювання законопроектів Комітетом було створено групу наукових консультантів у складі 19 чоловік з числа провідних вчених-юристів Київського, Львівського, Одеського університетів та інших Вишів країни, а також фахівців-практиків. Серед них 5 докторів юридичних наук і 9 кандидатів юридичних наук. Зазначені консультанти протягом двох років постійно надавали допомогу Комітету у його законотворчій діяльності та здійсненні контрольних функцій.

Однією з важливих ділянок роботи Комітету III-го скликання та його апарату був розгляд письмових і усних звернень громадян. За цей період роботи Комітетом розглянуто 1068 пропозицій, заяв і скарг з питань захисту прав громадян, стану правопорядку, діяльності міліції, прокуратури та з інших питань. Розглянуто 26 звернень народних депутатів України. До Комітету надійшло 102 колективних звернення, в тому числі від тих, хто утримується в місцях позбавлення волі, членів сімей засуджених, працівників правоохоронних органів, інших громадян. Найбільше звернень надходило з питань правильності застосування чинного законодавства. Кожний десятий лист був з пропозиціями про удосконалення діючих або видання нових законодавчих актів. Всі звернення розглянуті керівництвом Комітету. Наслідки перевірок окремих листів розглядалися на засіданнях Комітету. Деякі пропозиції були враховані при розробці законодавчих актів щодо зміцнення правопорядку та боротьби із злочинністю.

Члени Комітету постійно брали участь в засіданнях колегії Міністерства внутрішніх справ, Генеральної прокуратури, Служби безпеки України та інших міністерств і відомств.

Таким чином, за два роки роботи Комітет сприяв створенню відповідної законодавчої бази і організаційного забезпечення правоохоронної діяльності.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА
про Комітет Верховної Ради України
з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності
(четверте скликання)

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності IV-го скликання створено Постановою Верховної Ради України від 15 травня 2002 року № 7-IV „Про перелік комітетів Верховної Ради України четвертого скликання„.

Постановою Верховної Ради України від 7 червня 2002 року № 13-IV „Про обрання голів і перших заступників голів комітетів Верховної Ради України четвертого скликання, створення Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради

України з питань приватизації, обрання Голови і першого заступника Голови цієї комісії та призначення Керівника Апарату Верховної Ради України„ затверджено керівництво Комітету:

Голова Комітету – МОЙСИК Володимир Романович – народний депутат України від виборчого округу № 87, Івано-Франківська область, фракція „Наша Україна”.

(18.08.1957 р.н., осв.: Київський Національний університет ім. Т.Г.Шевченка, юрист, кандидат юридичних наук, Заслужений юрист України, на час виборів: суддя Верховного Суду України).

Перший заступник Голови Комітету – БАНДУРКА Олександр Маркович – народний депутат України від виборчого округу № 176, Харківська область, фракція „Народної партії”.

(24.04.1937 р.н., осв.: Харківський інженерно-економічний інститут та Харківський юридичний інститут, доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, Заслужений працівник МВС; на час виборів: народний депутат України).

Відповідно до Постанови Верховної Ради України № 14-IV від 11 червня 2002 року членами Комітету обрано 16 народних депутатів України:

ДЕРКАЧ Леонід Васильович – народний депутат від виборчого округу № 36, Дніпропетровська область, фракція „Єдина Україна”;

(19.07.1939 р.н., осв.: Дніпроп. держ. ун-т, інж.-механік; Вищі курси КДБ СРСР; на час виборів: співробітник СБУ).

ІВАНОВ Сергій Анатолійович – народний депутат від виборчого округу № 3, Автономна Республіка Крим, фракція „Єдина Україна” (Повноваження народного депутата Іванова С.А. достроково припинено згідно з Постановою ВР № 2756-IV (2756-15) від 07.07.2005);

(21.01.1952 р.н., осв.: Сімферопольський державний університет, Київська вища школа МВС СРСР, юрист; на час виборів: народний депутат України).

ІВЧЕНКО Олексій Григорович – народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій „Блок Віктора Ющенка „Наша Україна”, фракція „Наша Україна” (Повноваження народного депутата Івченка О.Г. достроково припинено згідно з Постановою ВР № 2757-IV (2757-15) від 07.07.2005);

(02.01.1963 р.н., осв.: Львівський політехнічний інститут, інженер-будівельник; Державний університет „Львівська політехніка”, економіст, кандидат економічних наук; на час виборів: голова спостережної ради ДП „Доброміль-Київ”).

МАЗУРЕНКО Володимир Іванович – народний депутат від виборчого округу № 142, Одеська область, фракція Соціал-демократичної партії України (об’єднаної);

(1.12.1954 р.н., осв.: Міжнародний інститут економіки і права (м. Новочеркаськ), економіст; на час виборів: народний депутат України).

МАЛИНОВСЬКИЙ Олексій Петрович – народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

(11.04.1956 р.н., осв.: Черкаський державний педагогічний інститут, учитель фізики; на час виборів: помічник-консультант народного депутата України В. Сінька).

МАРКУШ Марія Андріївна – народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

(05.01.1955 р.н., осв.: Харків. юрид. ін-т ім. Ф.Е.Дзержинського, юрист, кандидат юридичних наук, Заслужений юрист України; на час виборів: адвокат Закарп. обл. асоціації адвокатів, член КПУ).

НЕЧИПОРУК Володимир Павлович – народний депутат від виборчого округу № 194, Хмельницька область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

(18.01.1949 р.н., осв.: Київ. ун-т ім. Т.Шевченка, Академія МВС СРСР, юрист; Заслужений юрист України, на час виборів: народний депутат України).

ОЛЕКСЮК Сергій Сергійович – народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій „Блок Віктора Ющенка „Наша Україна”, фракція „Наша Україна”;

(19.04.1959 р.н., осв.: Укр. ін-т інженерів водного господарства, інженер-гідротехнік; на час виборів: головний редактор газети „Волинь”).

ПЛОХОЙ Ігор Іванович – народний депутат від виборчого округу № 141, Одеська область, фракція „Єдина Україна”;

(1968 р.н., осв.: Одес. держ. ун-т ім. І.Мечникова, юрист; на час виборів: тимчасово не працював).

ПОТЕБЕНЬКО Михайло Олексійович – народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, позафракційний;

(16.02.1937 р.н., осв.: Львівський державний університет ім. І.Франка, юрист, Заслужений юрист України; на час виборів: Генеральний прокурор України).

СІНЧЕНКО Сергій Григорович – народний депутат від виборчого округу № 109, Луганська область, фракція Комуністичної партії України;

(05.10.1946 р.н., осв.: Харківський юридичний інститут, Вища школа КДБ СРСР, юрист, Заслужений юрист України; на час виборів: народний депутат України).

ЧЕРВОНІЙ Василь Михайлович – народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій „Блок Віктора Ющенка „Наша Україна”, фракція „Наша Україна (повноваження народного депутата Червонія В.М. достроково припинено згідно з Постановою ВР № 2479-IV (2479-15) від 17.03.2005);

(24.08.1958 р.н., осв.: Київський політехнічний інститут, інженер-хімік-технолог; на час виборів: народний депутат України).

ШКІЛЬ Андрій Васильович – народний депутат від виборчого округу № 121, Львівська область, фракція Блоку Юлії Тимошенко;

(26.11.1963 р.н., осв.: Львівський медичний інститут, провізор, Львівський державний університет ім. І.Франка, журналіст; на час виборів: президент Регіонального громадського фонду Дмитра Донцова).

ЯРОСЛАВСЬКИЙ Олексій Владиленович – народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій „Блок Віктора Ющенка „Наша Україна”, фракція Народної Партії.

(1965 р.н., осв.: ; на час виборів: заступник генерального директора ТОВ НВФ „Техпроект” (Харків)).

Рішенням Комітету від 12.06.2002 року обрано заступником Голови Комітету – народного депутата України **СІНЧЕНКА** Сергія Григоровича, секретарем Комітету – народного депутата України **МАЗУРЕНКА** Володимира Івановича.

Рішенням Комітету від 08.09.2004 року обрано заступником Голови Комітету – народного депутата України **МАРКУШ** Марію Андріївну.

Відповідно до Постанови Верховної Ради України № 2654-IV від 17 червня 2005 року членом Комітету обраний **КЕЛЕСТИН** Валерій Васильович – народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій „Блок Віктора Ющенка „Наша Україна”.

(26.09.1964 р.н., осв.: Львівський державний університет ім. І.Франка, інженер-геолог; Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича, юрист; на час виборів: віце-президент ЗАТ „Техно-центр+”).

Відповідно до Постанови Верховної Ради України № 3157-IV від 1 грудня 2005 року членом Комітету обраний **МАРЧЕНКО** Олександр Володимирович – народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій „Блок Віктора Ющенка „Наша Україна”;

(1971 р.н., на час виборів: тимчасово не працював.)

Правовий статус комітетів Верховної Ради України, їх завдання, функції та організаційні основи діяльності визначені Законом України „Про комітети Верховної Ради України”.

Розпорядженням Голови Верховної Ради України № 868 від 8.09.2003 року „Про предмети відання комітетів Верховної Ради України” до предметів відання Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності належать такі питання:

- кримінальне законодавство;
- законодавство про адміністративні правопорушення;
- кримінально-виконавче законодавство та законодавче забезпечення діяльності органів виконання покарань;
- законодавство про прокуратуру, органи дізнання і слідства, органи внутрішніх справ;
- законодавство про податкову міліцію;
- законодавство про захист учасників кримінального судочинства і про державний захист працівників правоохоронних органів (крім питань соціального забезпечення);
- законодавство про профілактику злочинів, про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі,
- законодавство про охорону громадського порядку і про пожежну безпеку;
- законодавство про охоронну і детективну діяльність;
- питання соціального захисту працівників правоохоронних органів та членів їх сімей.

Організаційно-інформаційне, консультативно-правове, методичне забезпечення діяльності Комітету, організацію проведення засідань Комітету, слухань у Комітеті, роботу підкомітетів Комітету та діяльність членів Комітету, що пов'язана з вирішенням питань, віднесених до предметів відання Комітету здійснювали працівники секретаріату чисельність 12 державних службовців, серед яких один – Заслужений юрист України, 5 – кандидати юридичних наук та доценти.

Комітетом проведено **146** засідань, в тому числі **8** виїзних, на яких розглянуто **1055** питань, з них по контролю за виконанням законів і постанов **69**.

Протягом четвертого скликання Верховної Ради України на розгляді у Комітеті було **663** законопроекти, за якими Комітет визначено головним. Опрацьовано та подано на розгляд Верховної Ради України – **615**, з них Верховною Радою України розглянуто **229** проектів законів, прийнято – **80** Законів України та **3** законопроекти – у другому читанні.

Із **8** проектів Законів України (комітет головний), визначених Президентом України невідкладними, прийнято – **2**, направлено на доопрацювання – **1** та відхилено – **5**.

Також Верховною Радою України розглянуто **261** проект постанов, прийнято **109** постанов Верховної Ради України, в тому числі **20** – з питань здійснення контрольних функцій і повноважень, **17** проектів постанов з питань контролю за виконанням Законів України – не підтримані (наприклад, проекти постанов стосовно дій, що мали місце 14 травня 2003 року в Київському слідчому ізоляторі, реєстр. № 3498; про стан реформування правоохоронних органів України та законодавче забезпечення їх діяльності, реєстр. №

6141, про інформацію Кабінету Міністрів України про стан аварійності на автошляхах України та невідкладні заходи щодо підвищення безпеки дорожнього руху, реєстр. № 8264 тощо).

Крім того, в Комітеті розглянуто **534** законопроекти, за якими Комітет подав попередні висновки, зауваження і пропозиції до головних комітетів, в тому числі **319** – з обговоренням на засіданнях Комітету.

Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності IV-го скликання зосереджував свої зусилля над удосконаленням нормативно-правової бази по законодавчому врегулюванню питань, пов'язаних в першу чергу з реформуванням правоохоронних органів України, вдосконаленням кримінального законодавства, законодавства про адміністративні правопорушення, кримінально-виконавчого законодавства та посиленні соціального захисту працівників прокуратури, органів внутрішніх справ, держав-

ного департаменту України з питань виконання покарань, податкової міліції, органів дізнання і досудового слідства.

Серед законів, опрацьованих Комітетом і прийнятих Верховною Радою України, передусім слід відмітити Кримінально-виконавчий кодекс України, Закони України „Про амністію”, „Про соціальну адаптацію осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк”, „Про Державну кримінально-виконавчу службу”, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо місцевої міліції”, „Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ”.

Кримінально-виконавчим кодексом України передбачено загальні принципи, порядок та умови виконання та відбування покарань, правове положення засуджених, види органів і установ виконання покарань та контроль за їх діяльністю, підстави та порядок звільнення від відбування покарання, здійснення контролю та нагляду за особами, які звільнені з місць позбавлення волі, а також за особами звільненими від відбування покарання з випробовуванням. Тобто Кодекс врегульовує усі напрямки функціонування кримінально-виконавчої системи. Його розроблено відповідно до положень Конституції України, концепції реформи кримінально-виконавчої системи в Україні і нового Кримінального кодексу України, а також з урахуванням міжнародних стандартів поводження з ув'язненими та міжнародних угод про захист прав і свобод людини.

Закон України **„Про амністію”** надав можливість застосувати амністію до найбільш незахищених у соціальному плані осіб, у першу чергу до неповнолітніх, вагітних жінок, осіб похилого віку, ветеранів війни, інвалідів 1 та 2 груп тощо.

Проблеми подальшого реформування системи виконання покарань законодавчо були вирішені Законом України **„Про Державну кримінально-виконавчу службу України”**. Це дало змогу визначити статус державної кримінально-виконавчої служби, її структуру, повноваження, функції й завдання, правові засади організації та принципи діяльності.

Удосконалені положення Закону України **„Про прокуратуру”** стосовно соціальних гарантій сім'ям працівників органів прокуратури, у разі загибелі слідчого прокуратури чи прокурора при виконанні службових обов'язків.

Прийнятий Закон України **„Про статус слідчих”** – розроблений на виконання вимог перехідних положень Конституції України про формування системи досудового слідства й введення в дію законів, які регулюють її функціонування. Норми цього Закону спрямовані на підвищення статусу слідчого як центральної процесуальної фігури в досудовому слідстві, установлюють правові запобіжники, що гарантують його процесуальну самостійність, позбавлення будь-якого незаконного впливу на систему досудового слідства.

Узгоджені положення статті 165 Кримінально-процесуального кодексу України та статті 20 Закону України **„Про попереднє ув'язнення”** з положеннями статей 22 і 29 Конституції України щодо додержання прав і свобод людини і громадянина, чим були усунені законодавчі передумови до незаконного утримання під вартою осіб у разі закриття справи чи закінчення строку тримання під вартою, якщо цей строк не продовжений у встановленому законом порядку.

Законами України **„Про внесення змін до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо відповідальності за знищення виборчої документації”** та **„Про внесення змін до Кодексу про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України, Кримінально-процесуального кодексу України щодо відповідальності за порушення виборчих прав громадян”** удосконалено кримінальну та адміністративну відповідальність за злочини та правопорушення проти виборчих прав громадян.

Основними результатами у сфері вдосконалення кримінального законодавства, законодавства про адміністративні правопорушення, кримінально-виконавчого законодавства є:

- посилення правового захисту громадян та запровадження механізму реалізації конституційних прав громадян на підприємницьку діяльність, особисту недоторканість, безпеку, повагу до гідності особи, правову допомогу, захист;
- забезпечення права засуджених і осіб, які тримаються під вартою, на листування з Європейським судом з прав людини та іншими міжнародними судовими установами
- забезпечення соціальної адаптації осіб, які відбували покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк;
- забезпечення законних прав та інтересів осіб, що звертаються зі скаргами про перегляд постанов суду у справах про адміністративні правопорушення.;
- реалізація механізму правового забезпечення охорони прав і свобод людини, власності, громадського порядку та громадської безпеки, а також введення дієвого механізму правового реагування з боку правоохоронних органів до осіб, які незаконно проникають в транспортний засіб та незаконно заволодівають транспортним засобом з будь-якою метою;
- приведення статей 149 та 303 чинного Кримінального кодексу України у відповідність до Конвенції ООН „Проти транснаціональної організованої злочинності” 2000 року та Протоколу „Про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми і покарання за неї”;
- внесення змін до Кримінального кодексу України з урахуванням нових форм злочинності та видів злочинів, що надає можливість міжнародного співробітництва та ефективної співпраці у викритті і розслідуванні злочинів, вчинених організованими злочинними групами;
- закріплення норм, які регулюють надання правової допомоги в розслідуванні, кримінальному переслідуванні та судовому розгляді у зв'язку із злочинами, що є транснаціональними за своїм характером, а також, якщо до скоєння злочину причетна організована злочинна група.

Комітетом до другого читання підготовлені та внесені на розгляд Верховної Ради України надзвичайно важливі законопроекти:

- проект нового Кримінально-процесуального кодексу України (реєстр. № 3456-д);
- проект Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про прокуратуру”” (нова редакція), реєстр. № 3757;

В центрі уваги Комітету протягом IV-го скликання була аналітична робота. В результаті зібраної та проаналізованої інформації з питань, що належали до повноважень Комітету, підготовлені інформаційно-аналітичні довідки з рекомендаціями та пропозиціями щодо реформування органів прокуратури, Міністерства внутрішніх справ, податкової міліції та інших правоохоронних органів України, які направлені Президентові України, Прем'єр-міністру України та до Ради національної безпеки і оборони України.

Комітетом ініційовано та забезпечено проведення у Верховній Раді України **днів Уряду України** з наступних питань:

- 12.11.2002 року (спільно з Комітетом з питань національної безпеки і оборони) **„Про хід виконання вимог чинного законодавства Урядом України і заходи, які ним вживаються, щодо посилення соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей, стану пенсійного, медичного, житлового, транспортного забезпечення військових пенсіонерів та ветеранів військової служби”** (за результатами розгляду прийнята Постанова Верховної Ради України від 28.11.2003 року № 278-IV);
- 14.09.2004 року **„Про стан реформування та законодавче забезпечення діяльності правоохоронних органів в Україні”**;
- 11.10.2005 року **„Про стан аварійності на автошляхах України та невідкладні заходи щодо підвищення безпеки дорожнього руху”**.

Також ініційовано та підготовлено проведення **парламентських слухань** у Верховній Раді України 08.02.2006 року з порядком денним **„Про стан забезпечення житлом та іншими гарантіями соціального захисту військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб”** (за підсумками слухань прийнята Постанова Верховної Ради України від 23.02.2006 року № 3507-IV, якою схвалені Рекомендації парламентських слухань „Про стан забезпечення житлом та іншими гарантіями соціального захисту військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб”).

Комітет систематично проводив **слухання у комітеті, науково-практичні конференції та „круглі столи”** з питань удосконалення кримінального, адміністративного та кримінально-виконавчого законодавства, діяльності правоохоронних органів. За IV-те скликання проведено **45** таких заходів, а саме:

- „Шляхи реформування кримінально-виконавчої служби України відповідно до норм демократичного суспільства, керованого на засадах верховенства права”;
- „Роль і місце прокуратури в системі органів державної влади в Україні”;
- „Про стан правопорядку в Україні”;
- „Про дотримання Конституції України та виконання органами внутрішніх справ Закону України „Про міліцію””;
- „Реформування системи правоохоронних органів України та міжнародний досвід трансформації поліції в країнах Центральної і Східної Європи”;
- „Безпека дорожнього руху: реалії і перспективи”;
- „Кримінально-процесуальне законодавство України: шляхи реформування”.

Комітетом за участі Міжнародної громадською організацією „Міжнародний Антикримінальний та Антитерористичний Комітет”, Кримінологічної асоціації України, Академії правових наук України та Національного університету внутрішніх справ підготовлено і проведено міжнародну науково-практичну конференцію **„Запобігання та протидія легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню те-**

роризму: громадська підтримка та контроль”. В ній взяли участь фахівці-практики, представники громадських і міжнародних організацій, наукових установ, державних органів, у тому числі фінансових, правоохоронних, судових, а також чотирнадцяти дипломатичних представництв.

Учасники конференції схвалили Рекомендації з усього спектру правоохоронної діяльності, зокрема, з питань профілактики (попередження) і розкриття злочинів у сфері економіки та фінансово-банківської діяльності, відповідного вдосконалення законодавства та нормативної бази. Було також вироблено пропозиції щодо створення Ради громадської безпеки, яка має взяти на себе функції з координації діяльності майже двох тисяч громадських організацій, які діють у сфері підтримання правопорядку та безпеки держави.

Також Комітетом спільно з Національним університетом внутрішніх справ проведено міжнародну науково-практичну конференцію **„Впровадження новітнього законодавства та нових форм роботи у практику діяльності правоохоронних органів”**, у якій взяли участь представники Міністерства внутрішніх справ України та правоохоронних органів іноземних держав: Швеції, Росії, Латвії, Молдови.

Разом з Державним департаментом України з питань виконання покарань проведено всеукраїнську науково-практичну конференцію **„Проблемні питання кримінальної політики України щодо гуманізації призначення та виконання покарань”** тощо.

За наслідками конференцій та семінарів видавались матеріали для використання у практичній роботі.

На підставі аналізу практики застосування законодавчих актів, віднесених до предмету відання Комітету, практики застосування правоохоронними органами законів України, відповідності закону прийнятих ними підзаконних нормативно-правових актів, керівникам правоохоронних органів направлялись відповідні рекомендації, а також заслуховувалась їхня інформація на засіданнях Комітету.

Планувалися виїзні засідання Комітету в обласних центрах. Зокрема, підготовлені й розглянуті на засіданнях Комітету питання з порядком денним „Про дотримання Конституції і законів України правоохоронними органами та перспективи розвитку законодавства України з питань правоохоронної діяльності” в Івано-Франківській, Закарпатській, Одеській, Полтавській Сумській областях та м. Севастополі.

За період четвертого скликання Верховної Ради України Комітетом тричі готувались матеріали для попереднього розгляду Верховною Радою України питання про призначення Генерального прокурора України (Піскун С.М., Васильєв Г.А., Медведько О.І.).

Особлива увага приділялась висвітленню діяльності Комітету. Постійно готувались та поширювались в засобах масової інформації матеріали про основні напрями законотворчої роботи Комітету, підготовлені та розглянуті проекти законодавчих актів з питань правоохоронної діяльності тощо. Інформація про роботу Комітету також через офіційний веб-сайт Верховної Ради України та веб-сторінку Комітету.

Однією з важливих ділянок роботи Комітету став розгляд письмових та усних звернень громадян з питань захисту їх прав і свобод, стану правопорядку, діяльності міліції, прокуратури тощо. Так, до Комітету надійшло **4425** таких звернень. Більшість з них торкалась питань забезпечення законності та охорони правопорядку, усунення диспропорцій у пенсійному законодавстві, правильності застосування чинного законодавства. Багато звернень містили пропозиції щодо удосконалення діючих або видання нових законодавчих актів. Деякі пропозиції були враховані при розробці законодавчих актів щодо зміцнення правопорядку та боротьби зі злочинністю. Скарги на неналежне, як вважають автори, виконання правоохоронними органами законодавства України розглядались керівництвом Комітету, в окремих випадках проводились перевірки з виїздом на місце членів Комітету та працівників секретаріату.

За результатами їх розгляду ініціювались відповідні перевірки силами Генеральної прокуратури, МВС, ДПА України та інших відомств, наслідки яких розглядались на засіданнях Комітету, заявникам надавалися відповіді.

Підготовка окремих питань для розгляду їх Комітетом здійснювалась з виїздом членів Комітету та працівників секретаріату Комітету в м. Донецьк, м. Мукачеве, м. Дніпропетровськ, м. Одесу та м. Тернопіль.

Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності протягом четвертого скликання ефективно здійснював законопроектну, організаційну та контрольну функції, що сприяло створенню відповідної законодавчої бази і організаційного забезпечення правоохоронної діяльності, здійсненню належного контролю за дотриманням і реалізацією Конституції та Законів України, інших нормативних актів Верховної Ради України, за відповідністю підзаконних актів Конституції та законам України.

Серед основних проблем, які потребували вирішення у сфері законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності станом на кінець четвертого скликання, найгострішими були визначення конкретного переліку законів, що регулюють діяльність органів щодо контролю за додержанням законів, і прийняття остаточного рішення про припинення виконання прокуратурою функцій попереднього слідства (п. 9 Перехідних

положень Конституції України), затвердження загальної структури, чисельності всіх правоохоронних органів, визначення виключного переліку правоохоронних органів, які за чинним законодавством змішуються з контролюючими та іншими державними органами, визначення переліку посад працівників, які займаються правоохоронною діяльністю і здійснення на цій основі їх грошового і пенсійного забезпечення.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА про Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності (п'яте скликання)

Відповідно до статті 89 Конституції України (254к/96-ВР), статті 5 Закону України „Про комітети Верховної Ради України” (116/95-ВР) Постановою Верховної Ради України від 11.07.2006 року № 8-V „Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України п'ятого скликання” було утворено 26 комітетів Верховної Ради України п'ятого скликання, в їх числі – Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

Відповідно до вищезазначеної Постанови Верховної Ради України, Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності здійснював законопроектну роботу, готував, попередньо розглядав питання, віднесені до повноважень Верховної Ради України, та здійснював контрольні функції у відповідних сферах відання з таких питань: кримінальне законодавство; законодавство про адміністративні правопорушення; виконання кримінальних покарань та організації і діяльності органів та установ виконання покарань; організації та діяльності органів прокуратури, органів внутрішніх справ, податкової міліції, інших правоохоронних органів; оперативно-розшукової діяльності; досудового слідства (дівання і слідства); профілактики злочинів та адміністративного нагляду за особами звільненими з місць позбавлення волі; організації охорони громадського порядку та громадської безпеки, пожежної безпеки; охоронної і детективної діяльності; державного захисту учасників кримінального судочинства та державного захисту суддів, працівників правоохоронних органів; соціального захисту працівників правоохоронних органів та членів їх сімей.

Постановою Верховної Ради України від 18.07.2006 року № 11-V „Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради України п'ятого скликання та обрання голови, першого заступника, заступників голови, секретаря та членів Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації” обрані:

Голова Комітету - СТРЕТОВИЧ Володимир Миколайович, народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок „Наша Україна”, фракція Блоку „Наша Україна” (*Розпорядженням Голови Верховної Ради України № 1037 від 30.07.2007 року звільнений з посади Голови Комітету з 7.07.2007 року у зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України*);

з **13.06.2007** року виконання обов'язків Голови Комітету було покладено на заступника Голови Комітету Сівковича Володимира Леонідовича);

Перший заступник голови Комітету - ШВЕЦЬ Віктор Дмитрович, народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок Юлії

Тимошенко, фракція „Блок Юлії Тимошенко” (Розпорядженням Голови Верховної Ради України № 801 від 15.06.2007 року звільнений з посади першого заступника Голови Комітету з 12.06.2007 року у зв’язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України);

Заступник голови Комітету - **ПІСКУН** Святослав Михайлович, народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів;

Заступник голови Комітету - **СІВКОВИЧ** Володимир Леонідович, народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів;

Секретар Комітету - **БОРЩЕВСЬКИЙ** Віктор Валентинович, народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Комуністична партія України, фракція Комуністичної партії України;

Члени Комітету:

ГРИЦАК Василь Миколайович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів;

ГУСАРОВ Сергій Миколайович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів;

КОЖЕМ’ЯКІН Андрій Анатолійович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок Юлії Тимошенко, фракція „Блок Юлії Тимошенко” (Розпорядженням Голови Верховної Ради України № 763 від 15.06.2007 року звільнений з посади члена Комітету з 7.07.2007 року у зв’язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України);

ЛЕВЧЕНКО Катерина Борисівна - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок „Наша Україна”, фракція Блоку „Наша Україна” (Розпорядженням Голови Верховної Ради України № 837 від 16.06.2007 року звільнена з посади члена Комітету з 14.06.2007 року у зв’язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України);

МАЛИНОВСЬКИЙ Олексій Петрович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Соціалістична партія України, фракція Соціалістичної партії України;

МАЛИШЕВ Володимир Степанович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів;

МОЙСИК Володимир Романович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок „Наша Україна”, фракція Блоку „Наша Україна”;

ОЛІЙНИК Святослав Васильович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок Юлії Тимошенко, фракція „Блок Юлії Тимошенко”;

ПЕТРИК Петро Пантелефонович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів;

РИБАКОВ Ігор Олександрович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок Юлії Тимошенко, фракція „Блок Юлії Тимошенко”;

СІНЧЕНКО Сергій Григорович - народний депутат України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок Юлії Тимошенко, фракція „Блок Юлії Тимошенко”.

19.07.2006 року відбулось перше засідання Комітету на якому розглядалися питання про утворення підкомітетів і обрання їх голів та про розподіл обов’язків між Головою Комітету та його заступниками, секретарем Комітету, головами підкомітетів та членами Комітету.

Утворено п’ять підкомітетів:

- підкомітет з питань законодавства про адміністративні правопорушення та кримінального законодавства (головою обрано народного депутата України **Сінченка Сергія Григоровича**);

- підкомітет з питань парламентського контролю та законодавчого забезпечення діяльності і реформування органів прокуратури (головою обрано: народного депутата України **Мойсика Володимира Романовича**, (Розпорядженням Голови Верховної Ради України № 780 від 15.06.2007 року звільнений з посади голови підкомітету з 8.06.2007 року у зв’язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України); **Малиновського Олексія Петровича** - з 13.06.2007 року);

- підкомітет з питань парламентського контролю за дотриманням прав людини в діяльності правоохоронних органів та роботи з заявами і зверненнями громадян (головою обрано народного депутата України **Олійника Святослава Васильовича**);

- підкомітет з питань законодавчого забезпечення і парламентського контролю за діяльністю органів внутрішніх справ, органів виконання покарань та інших правоохоронних органів (головою обрано народного депутата України **Гусарова Сергія Миколайовича**);

- підкомітет з питань законодавчого забезпечення і парламентського контролю за діяльністю податкової міліції та дізнання в органах Державної митної служби України (головою обрано: народного депутата України **Мельника Петра Володимировича** (з 19 жовтня 2006 року – заступник Голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету); народного депутата України **Рибаків Ігоря Олександровича** – з 11 листопада 2006 року; народного депутата України **Грицака Василя Миколайовича** - з 13 червня 2007 року).

За звітний період було проведено **34** засідання комітету, в тому числі **2** виїзних, на яких розглянуто **335** питань, із них з контролю за виконанням законів і постанов **51**.

Основні зусилля протягом першої – третьої сесій Верховної Ради України п'ятого скликання спрямовувалися на виконання законопроектної, організаційної та контрольної функцій, що сприяло створенню відповідної законодавчої бази і організаційного забезпечення правоохоронної діяльності, здійсненню належного контролю за дотриманням і реалізацією Конституції та Законів України, інших нормативних актів Верховної Ради України, за відповідністю підзаконних актів Конституції та законам України.

Для розробки законопроектів з питань правоохоронної діяльності, зокрема, про прокуратуру (нова редакція), про систему досудового слідства про внутрішні війська, про охоронну діяльність, про зброю, про приватну детективну діяльність, Кодексу України про адміністративні правопорушення (нова редакція), про оперативно-розшукову діяльність (нова редакція) відповідними рішеннями Комітету були утворені робочі групи із числа народних депутатів України, вчених, науковців, представників правоохоронних органів та громадськості.

До попереднього розгляду законопроектів з питань правоохоронної діяльності активно залучалися члени науково-експертної ради при Комітеті із числа вчених - правників, які представляли юридичні факультети вищих навчальних закладів та наукових установ Києва, Харкова, Львова, Дніпропетровська та Донецька.

Серед основних проблем, які потребували вирішення у сфері законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності найгострішими були такі, як визначення конкретного переліку законів, що регулюють діяльність органів щодо контролю за додержанням законів, і прийняття остаточного рішення про припинення виконання прокуратурою функцій попереднього слідства (п. 9 Перехідних положень Конституції України), реформування органів досудового слідства (оптимізація та вдосконалення їхньої діяльності з метою підвищення рівня захисту прав і свобод громадян, посилення боротьби з кримінально-карними діями, зростання довіри до них, спрямування форм і методів роботи за європейськими стандартами) та правопорядку (розмежування сфери політичного і фахового керівництва органами правопорядку, впровадження фахових стандартів службової ді-

яльності, здійснення діяльності із забезпечення правопорядку у співпраці з громадськістю, визначення переліку посад працівників, які займаються правоохоронною діяльністю і на цій основі здійснення їх грошового і пенсійного забезпечення тощо), затвердження загальної структури, чисельності всіх правоохоронних органів, визначення виключного переліку правоохоронних органів.

Протягом п'ятого скликання Верховної Ради України на розгляді у Комітеті було **174** законопроекти, за якими Комітет визначено головним.

Опрацьовано та подано на розгляд Верховної Ради України – **89** законопроектів, з них Верховною Радою України прийнято - **17** Законів України та **44** постанови, в тому числі **14** - з питань здійснення контрольних функцій і повноважень Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

Крім того, Комітетом розглянуто **48** проектів законів, за якими подані попередні висновки до головного комітету.

Серед законів, опрацьованих Комітетом і прийнятих Верховною Радою України, передусім слід відзначити Закони України „Про амністію”, „Про внесення змін до Кримінально-процесуального, Кримінального та Кримінально-виконавчого кодексів України (щодо приведення у відповідність до міжнародних стандартів)”, „Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності за порушення правил безпеки польотів”, „Про внесення змін до статті 321 Кримінального кодексу України щодо встановлення відповідальності за незаконне виробництво, виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання з метою збуту або збут отруйних і сильнодіючих лікарських засобів”, „Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо боротьби з ядерним тероризмом у зв'язку з ратифікацією Міжнародної конвенції про боротьбу з актами ядерного тероризму”, „Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо відповідальності за порушення правил радіаційної безпеки”, „Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо адміністративної відповідальності за порушення законодавства про страховий фонд документації України)”, „Про внесення змін до статті 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо посадових осіб відповідних органів, які будуть мати право складати протоколи)”.

Основними результатами у сфері вдосконалення кримінального законодавства, законодавства про адміністративні правопорушення, кримінально-виконавчого законодавства є:

- посилення правового захисту громадян;
- демократизація та гуманізація, а також удосконалення законодавства України щодо кримінально-виконавчої діяльності органів і установ виконання покарань, порядку і умов виконання і відбування кримінальних покарань з метою здійснення кари в умовах, сприятливих для виправлення;

- приведення у відповідність норм національного законодавства у сфері боротьби з тероризмом з вимогами Міжнародної конвенції про боротьбу з актами ядерного тероризму;

- забезпечення дотримання вимог режиму радіаційної безпеки і посилення відповідальності за їх порушення, встановлення кримінальної відповідальності за винесення чи вивезення із спеціально визначеної території радіоактивного забруднення радіоактивних матеріалів без передбаченого законом дозволу, а також посилення адміністративної відповідальності за порушення вимог режиму радіаційної безпеки на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення;

- забезпечення державного контролю за здійсненням заходів щодо захисту рослин та ефективного використання пестицидів, усунення незаконних методів господарювання, уникнення екологічних ризиків та ризиків для здоров'я населення, усунення внутрішніх суперечностей між законодавчими актами України, приведення їх у відповідність до Закону України „Про карантин рослин”;

- посилення відповідальності експлуатантів, власників повітряних суден за порушення вимог законодавства, що регулює використання повітряного простору.

У Комітеті систематично проводилися слухання, науково-практичні конференції та „круглі столи”:

- „Щодо посилення відповідальності за незаконне виробництво, виготовлення, придбання з метою збуту трамадолу”;

- „Про встановлення суми неоподаткованого мінімуму в частині кваліфікації злочинів або адміністративних правопорушень”;

- „Питання вдосконалення українського законодавства з попередження насильства в сім'ї”;

- „Проблеми правозастосовчої практики в процесі оскарження постанови про порушення кримінальної справи”;

- „Щодо відповідності реформування кримінально-виконавчої служби України нормам демократичного суспільства” (за участю експертів РЄ);

- „Створення національних превентивних механізмів в органах внутрішніх справ згідно з Факультативним протоколом до Конвенції проти катувань”;

- „Вдосконалення кримінального і адміністративного законодавства в сфері захисту прав дітей”;

- „Проблемні питання ратифікації Конвенції Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми”;

- „Взаємодія державних органів і служб у питаннях профілактики злочинності в молодіжному середовищі, процесу ресоціалізації дітей, які перебувають у конфлікті з законом” (на базі Прилуцької виховної колонії, Чернігівська область);

- „Актуальні проблеми вдосконалення кримінального, кримінально-виконавчого та адміністративного законодавства у сфері захисту прав дітей”.

Керівники правоохоронних органів заслуховувалися на засіданнях Комітету, їм направлялися рекомендації Комітету, розроблені на підставі аналізу практики застосування законодавчих актів, віднесених до предмету відання Комітету, відповідності законам прийнятих ними підзаконних нормативно-правових актів.

За звітний період Комітетом готувалися матеріали для попереднього розгляду Верховною Радою України питань про звільнення Ю.В. Луценка з посади Міністра внутрішніх справ України та про призначення В.П. Цушка на посаду Міністра внутрішніх справ України, а також про відмову в дачі згоди на звільнення С.М. Піскуна з посади Генерального прокурора України.

Відповідно до чинного законодавства Комітет у своїй діяльності використовував інформацію та пропозиції, що надходили від Рахункової Палати України.

Однією з важливих ділянок роботи Комітету був розгляд письмових та усних звернень громадян з питань захисту їх прав і свобод, стану правопорядку, діяльності міліції, прокуратури тощо. За період п'ятого скликання до Комітету надійшло **2651** таке звернення. Більшість з них торкалися питань забезпечення законності та охорони правопорядку, правильності застосування чинного законодавства. Деякі пропозиції щодо вдосконалення діючих законодавчих актів були враховані при розробці законодавчих актів щодо зміцнення правопорядку.

Матеріали про основні напрями законотворчої роботи Комітету, відомості про підготовлені та розглянуті проекти законодавчих актів з питань правоохоронної діяльності поширювалися в засобах масової інформації. Діяльність Комітету постійно висвітлювалася на офіційному веб-сайті Верховної Ради України та веб-сторінці Комітету.

Автор ідеї
Швець Віктор Дмитрович
Реалізатор ідеї (автор тексту, дизайн макету)
Богданюк Олена Анатоліївна
Автор текстів „Слухання в Комітеті”, „Співпраця з міжнародними організаціями”
Рахімкулов Едуард Рустамович
Автор таблиць та графіків
Валентайн Елеонора
Автор історичної довідки та таблиці „Структура Комітету”
Василькевич Ярослав Іванович

В книзі використані фотографії, надані газетою „Голос України”
та Миколою Білокопитовим (журнал „Віче”)

Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності (шосте скликання) – К.: Видавництво „Видавничий дім “УКРПОЛ”, 2010. - 148 с.

Адреса Комітету:
01008, м. Київ 8, вул. Грушевського 5.
Веб-адреса:
<http://komzakonpr.rada.gov.ua/komzakonpr/control/uk/index>
e-mail: Shvets.Viktor@rada.gov.ua

